

UNIVERSITY OF
PATRAS
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
(πρώην Τμήμα Λογιστικής & Χρηματοοικονομικής Μεσολόγγι)

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**Κατηγορίες – μορφές της επιχειρηματικής
δραστηριότητας στην Ελλάδα .Κριτήρια επιλογής
εταιρικού τύπου.**

ΚΑΡΑΜΠΙΕΤΣΟΥ ANNA

ΕΠΟΠΤΕΥΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ
ΠΑΞΙΜΑΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ 2021

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Με την γενική έννοια, η λογιστική των εταιρειών απεικονίζει τις συναλλαγές στη καθημερινότητα και τη δράση των επιχειρήσεων. Επίσης, πραγματεύεται και απεικονίζει την ζωή των επιχειρήσεων (Ατομικών και Εταιρικών) μέσα στην οικονομία και την κοινωνία. Στην πτυχιακή αυτή, γίνεται η παρακολούθηση των εταιρειών από οικονομική - λογιστική πλευράς συνδυασμό με τις σχέσεις εταίρων-εταιρείας και της φορολογίας , κυρίως όμως για τα νομικά πρόσωπα-εταιρείες του εμπορικού δικαίου (Ατομική επιχείρηση, Ομόρρυθμη Εταιρεία. Ετερόρρυθμη Εταιρεία, Ανώνυμη Εταιρεία. Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης και Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία). Βάση των σχέσεων αυτών και της φορολογία δίνεται μια αρχική πρώτη άποψη για τους εταιρικούς τύπους, ώστε να μπορέσει ένας επενδυτής να επιλέξει τον ορθό εταιρικό τύπο ,ώστε να υλοποιήσει το όραμα του.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η παρούσα πτυχιακή περιέχει πέντε κεφάλαια. Στο πρώτο κεφάλαιο αναπτύσσεται η έννοια της επιχείρησης αλλά και ο συνδυασμός των συντελεστών που χρειάζεται για την επίτευξη του στόχου της επιχείρησης καθώς και ποιος είναι ο στόχος μιας επιχείρησης.

Στο δεύτερο κεφάλαιο ,αναλύονται συνοπτικά οι μορφές της επιχείρησης τονίζοντας το κυρίαρχο κριτήριο που διαχωρίζει αυτές τις μορφές,

Στο τρίτο κεφάλαιο παρουσιάζονται τα πιο κύρια και βασικά χαρακτηριστικά των κυριότερων ειδών των εταιρειών ,αναφέροντας και τον τρόπο διανομής των κερδών ,τον τρόπο χειρισμού των αποτελεσμάτων και την φορολογία.

Στο τέταρτο κεφάλαιο γίνεται μια σύντομη σύγκριση των βασικών χαρακτηριστικών των εταιρικών τύπων ώστε βάση αυτών να γίνει η επιλογή του ορθού εταιρικού τύπου και στο πέμπτο και τελευταίο κεφάλαιο δίνεται μια εικόνα για την ορθή επιλογή εταιρικού τύπου καθώς και αναφέρονται ορισμένα παραδείγματα επιλογής μορφής επιχείρησης.

ABSTRACT

This dissertation contains five chapters. The first chapter develops the concept of business and the combination of factors needed to achieve the goal of the business and what is the goal of a business. In the second chapter, the forms of the company are briefly analyzed, emphasizing the dominant criterion that separates these forms. The third chapter presents the main and basic characteristics of the main types of companies, mentioning the way of profit distribution, the way of handling the results and the taxation. In the fourth chapter a brief comparison is made of the basic characteristics of the corporate types so that the correct corporate type is chosen based on them and in the fifth and last chapter an overview is given for the correct corporate type choice as well as some examples of business form selection.

ΛΕΞΕΙΣ ΚΛΕΙΔΙΑ

Εταιρεία, Εταίρος, Σχέσεις εταίρων-εταιρείας, Εταιρικός τύπος, Επιχείρηση, Κέρδη,
Φορολογία, Ευθύνη εταίρων

Περιεχόμενα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1	10
Περί εταιρικών επιχειρήσεων.....	10
1.1 Έννοιας της επιχείρησης.....	10
1.2 Διάκριση επιχειρήσεων-οικονομικών μονάδων.....	11
1.3 Μορφές επιχείρησης	11
1.4 Στόχος της επιχείρησης.....	12
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2	14
Ανάπτυξη συνοπτικά των τύπων των εταιρειών	14
2.1 Μορφές επιχείρησης	14
2.2 Προσωπικές εταιρείες.....	14
2.3 Κεφαλαιουχικές	15
2.4 Μικτές εταιρείες	15
2.5 Κατηγορίες εταιρειών	15
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3	17
Τα είδη των εταιρειών	17
3.1 Ατομική Επιχείρηση	17
3.1.1 Γενικά χαρακτηριστικά	17
3.1.2 Σύσταση ατομικής επιχείρησης	18
3.1.3 Φορολογία ατομικής επιχείρησης.....	18
3.2 Ομόρρυθμη εταιρεία	22
3.2.1 Γενικά χαρακτηριστικά	22
3.2.2 Σχέσεις εταίρων –εταιρείας.....	23
3.2.3 Χειρισμός των αποτελεσμάτων	24
3.2.4 Διανομή κερδών και φορολογία της ομόρρυθμης εταιρείας	24
3.3 Ετερόρρυθμη εταιρεία.....	28
3.3.1 Γενικά χαρακτηριστικά	28
3.3.2 Σχέσεις εταίρων εταιρείας.....	28
3.3.3 Χειρισμός των αποτελεσμάτων	29
3.3.4 Διανομή κερδών και φορολογία της ετερόρρυθμης εταιρείας	29
3.4 Ανώνυμη εταιρεία.....	31
3.4.1 Γενικά χαρακτηριστικά	31
3.4.2 Οργάνωση και διοίκηση της ανώνυμης εταιρείας	32
3.4.3 Χειρισμός του αποτελέσματος της Ανώνυμης Εταιρείας.....	33

3.4.4 Διανομή του κέρδους και φορολογία της ανώνυμης εταιρείας.....	35
3.5 Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης (Ε.Π.Ε)	38
3.5.1 Γενικά χαρακτηριστικά	38
3.5.2 Σχέσεις εταίρων –εταιρείας	38
3.5.3 Οργάνωση και διοίκηση της Ε.Π.Ε	39
3.5.4 Χειρισμός των αποτελεσμάτων της Ε.Π.Ε	40
3.5.5 Διανομή κερδών και φορολογία της Ε.Π.Ε.....	41
3.5.6 Μονοπρόσωπη επε	41
3.5 Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία Ι.Κ.Ε.....	42
3.5.1 Γενικά χαρακτηριστικά	42
3.5.2 Σχέσεις εταίρων-εταιρείας	42
3.5.3 Χειρισμός των αποτελεσμάτων.....	43
3.5.4 Διανομή κερδών και φορολογία της Ι.Κ.Ε.....	44
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4	
Σύγκριση των εταιρικών τύπων	45
4.1 Επιλογή νομικής μορφής εταιρείας με βάση τα χαρακτηριστικά των εταιρικών τύπων	45
4.1.1 Τα βασικά κριτήρια	45
4.2 Βασικά σημεία σύγκρισης των εταιρικών τύπων	45
4.2.1 Κατηγορία τήρησης λογιστικών βιβλίων	45
4.2.2 Φορολόγηση κερδών και φόρος μερισμάτων	46
4.2.3 Κανόνες διανομής κερδών	46
4.2.4 Τέλος επιτηδεύματος	47
4.2.5 Προκαταβολή φόρου	47
4.2.6 Ελάχιστο εταιρικό ή μετοχικό κεφάλαιο –διάρκεια λειτουργίας –ελάχιστος αριθμός εταίρων-μετόχων	47
4.2.7 Διαδικασία λήψης αποφάσεων - ευθύνη εταίρων ή μετόχων	48
4.2.8 Ασφάλιση εταίρων /μετόχων και διαχειριστών στον εφκα.....	48
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5	51
Επιλογή εταιρικού τύπου	51
5.1 Εταιρείες με μικρό τζίρο και μικρό κύκλο εργασιών	51
5.2 Εταιρείες με μεγάλο τζίρο και μεγάλο κύκλο εργασιών.....	54
5.3 Πότε πρέπει να επιλεγεί η εταιρική μορφή της Ο.Ε και της Ε.Π.Ε.....	55
5.4 Συμπεράσματα	56
Βιβλιογραφία	57

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η επιχειρηματικότητα είναι σημαντική όχι μόνο για τους ίδιους τους επιχειρηματίες αλλά και για την οικονομία μιας χώρας λόγω του ότι βοηθά στην καινοτομία και της ανταγωνιστικότητα της χώρας, τη συνολικότερη οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη αλλά στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας

Τα οφέλη που μπορεί οδηγούν στην επιχειρηματικότητα είναι:

Η προσωπική ικανοποίηση: Ο επιχειρηματίας σχεδιάζει, οργανώνει και υλοποιεί μια προκλητική δραστηριότητα που τον εμπνέει. Η ίδρυση της επιχείρησης του συνοδεύεται, λοιπόν, από υψηλή προσωπική ικανοποίηση

Ανεξαρτησία: Ο επιχειρηματίας επιλέγει τους πελάτες του και τα προϊόντα/ υπηρεσίες που θα τους προσφέρει και είναι αφεντικό του εαυτού του.

είναι εργοδότης του εαυτού του. Επιλέγει τους πελάτες του και τα προϊόντα/ υπηρεσίες που θα τους προσφέρει

Κοινωνική καταξίωση: Ο καλός επιχειρηματίας απολαμβάνει την εκτίμηση και τον σεβασμό των πελατών του και όχι μόνο

Χρήματα: Κάποιες επιχειρήσεις περιορίζονται μόνο στο να κερδίζουν τόσα χρήματα όσα χρειάζονται για να επιβιώνουν αρκετά χρήματα ώστε να επιβιώνουν. Υπάρχουν όμως και άλλες που γίνονται επιχειρήσεις πολλών εκατομμυρίων. Γενικά η προσπάθεια για συνεργασία με στο σκοπό την μέγιστη επίτευξη κέρδους είναι αποτέλεσμα της αδυναμίας του επιχειρηματία να προχωρήσει μόνος στη δημιουργία της επιχείρησης.

Ορισμένοι λόγοι που μπορεί να οδηγήσουν στην σύσταση εταιρικής επιχειρήσεως είναι:

- Η μείωση του επιχειρηματικού κινδύνου. Για κάθε ένας από τους εταίρους
- Η συνύπαρξη ατόμων με ειδικά ή επιχειρηματικά προσόντα
- Η φορολογική νομοθεσία που ισχύει στη χώρα όπου δρα η επιχείρηση
- Οι τυχόν αναγκαστικές διατάξεις νόμων
- Η ανάγκη συγκέντρωσης κεφαλαίων
- Η αποτελεσματικότερη δραστηριότητα στην παραγωγή και τη διάθεση

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΠΕΡΙ ΕΤΑΙΡΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

1.1 ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

Στην κοινωνική συμβίωση των ανθρώπων ,δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις ,κατά τις οποίες το μεμονωμένο άτομο νοιώθει ανίσχυρο να επιδιώξει, με μόνες δικές του δυνάμεις κάποιον σκοπό. Ο σκοπός αυτός ,δεν είναι απαραίτητο να υπάγεται στην οικονομική δραστηριότητα αλλά μπορεί να είναι και ιδεολογικός. Ακόμα μπορεί να έχει σκοπό την επιδίωξη κέρδους ή την καλύτερη εξυπηρέτηση κοινωνικών ομάδων. Από την στιγμή που η επίτευξη του , ξεπερνά τις ατομικές δυνατότητες ,η σύμπραξη περισσότερων ατόμων είναι απαραίτητη. Ο νομικός θεσμός, στα πλαίσια του οποίου μπορεί να πραγματοποιηθεί μια τέτοια σύμπραξη, είναι η εταιρεία. Κάθε εταιρεία ,για να πραγματοποιήσει το σκοπό της, πρέπει να μπορεί να πραγματοποιεί οικονομικές πράξεις, που σημαίνει συναλλαγές. Οι συναλλαγές όμως αυτές και οι σχέσεις που δημιουργούνται από αυτές ,ρυθμίζονται από τους νόμους. Συναλλαγές, μπορεί να πραγματοποιεί ,σύμφωνα με το νόμο ,κάθε φυσικό πρόσωπο, κάθε ενήλικος πολίτης. Άρα ,επιχείρηση μπορεί να ασκήσει και να ασκεί το κάθε φυσικό πρόσωπο.

Πιο συγκεκριμένα, μπορούμε να πούμε ότι η εταιρεία, είναι μια ένωση προσώπων που παίρνει ορισμένο νομικό σχήμα και επιδιώκει ορισμένο σκοπό. Όταν ο σκοπός αυτός είναι το κέρδος και η δραστηριότητα τους είναι οικονομική ,οι εταιρείες ονομάζονται εμπορικές ,επειδή η δραστηριότητα τους εντάσσεται στην εμπορική δραστηριότητα ,όπως αυτή ορίζεται από το δίκαιο. Για να επιτευχθεί ο κοινός αυτός νομικός σκοπός ,γίνεται ένας συνδυασμός συντελεστών της παραγωγής ,του εδάφους, της εργασίας και του κεφαλαίου. Οι συντελεστές αυτοί αποκαλούνται και συντελεστές δράσεως και χρησιμοποιούνται για την κάλυψη των αναγκών των ατόμων. Σύμφωνα ,με την βασική οικονομική αρχή ,την αποκαλούμενη της οικονομικότητας, θα πρέπει καθένας από αυτούς τους συνδυασμούς να την εφαρμόζει, δηλαδή να επιτυγχάνει το μεγαλύτερο δυνατό αποτέλεσμα με τη μικρότερη καταβαλλόμενη προσπάθεια. Συμπερασματικά, οι εταιρείες είναι οικονομικές μονάδες, που διενεργούν κάποιο είδος εκμετάλλευσης με σκοπό την παραγωγή αγαθών και υπηρεσιών ,την καλύτερη εξυπηρέτηση των κοινωνικών ομάδων ή ακόμη και την επιδίωξη κέρδους. Μπορεί να είναι κρατική ή ιδιωτική ,ατομική ή εταιρική οργάνωση ,καθώς και ιδρύματα ή οργανισμοί δημόσιοι ή ιδιωτικοί. Με την ευρεία λοιπόν έννοια μπορεί να είναι

ένα μαγαζί, μία τράπεζα, ένα πανεπιστήμιο, ένα θέατρο ,ένα θέατρο ,ένα εργοστάσιο ,ένα νοσοκομείο. κλπ.

1.2 ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ-ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ

Οι διαφορετικές οικονομικές μονάδες που αναφέρθηκαν πιο πάνω επιδιώκουν σε διαφορετικούς σκοπούς. Η τράπεζα ,το εργοστάσιο και το μαγαζί ,για παράδειγμα, επιδιώκουν το κέρδος ενώ το σχολείο και το πανεπιστήμιο επιδιώκουν την μετάδοση γνώσεων και την ποιοτική αναβάθμιση του επιπέδου των πολιτών. Ανάλογα, λοιπόν με τους σκοπούς της επιχείρησης, διακρίνονται σε:

- Εξισωτικές, στις οποίες ο σκοπός τους είναι η καλύτερη εξυπηρέτηση της κοινωνίας. Τα έσοδα των μονάδων αυτών καλύπτουν τα έξοδα(ιδρύματα, οργανισμοί, νοσοκομεία, σχολεία, κτλ.).
- Κτητικές ή προσαυξητικές Οικονομικές μονάδες. Ο σκοπός τους είναι ίδιος με αυτός των εξισωτικών, αυτές όμως επιδιώκουν και ένα πλεόνασμα εσόδων για την καλύτερη εξυπηρέτηση του σκοπού τους και την ανάπτυξη της μονάδας(συνεταιρισμοί, κρατικά μονοπώλια, ταχυδρομεία, κρατικά δημοτικά θέατρα και λοιπές κρατικοποιημένες επιχειρήσεις),οι οποίες λειτουργούν σύμφωνα με τους κανόνες του ιδιωτικού δικαίου.
- Ποριστικές ή κερδοσκοπικές οικονομικές μονάδες είναι οι κάθε νομικής μορφής ,επιχειρήσεις, οι οποίες επιδιώκουν το κέρδος και την αύξηση της περιουσίας τους. Τα μεγαλύτερο ποσοστό των οικονομικών μονάδων είναι αυτών, είναι ιδιωτικές επιχειρήσεις.

1.3 ΜΟΡΦΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

Οι επιχειρήσεις μπορούν να ταξινομηθούν σε 4 βασικούς τύπους, αλλά δεν περιορίζονται μόνο σε αυτούς και αυτοί είναι:

Κατασκευής: Αυτές οι επιχειρήσεις είναι οι παραγωγοί που αναπτύσσουν το προϊόν και το πωλούν είτε απευθείας στον πελάτη, είτε στους μεσάζοντες για να πραγματοποιήσουν πωλήσεις. Παραδείγματα επιχειρήσεων κατασκευής είναι χαλυβουργεία, πλαστικά εργοστάσια κ.λπ.

Υπηρεσιών: Αυτός ο τύπος επιχειρήσεων ασχολείται με την πώληση άυλων αγαθών στους καταναλωτές. Σε αντίθεση με τα υλικά αγαθά, οι υπηρεσίες δεν μπορούν να αποθηκευτούν ή να διαχωριστούν από τον πάροχο. Οι εταιρείες παροχής υπηρεσιών προσφέρουν επαγγελματικές υπηρεσίες, εμπειρογνωμοσύνη, προωθήσεις βάσει προμηθειών κ.λπ. Παραδείγματα επιχειρήσεων υπηρεσιών είναι συμβουλευτικές υπηρεσίες, διαχείριση πολυκατοικιών, οργάνωση εκδηλώσεων κ.λπ.

Εμπόριο: Αυτός ο τύπος είναι μια επιχειρηματική στρατηγική μεσάζοντος όπου η επιχείρηση αγοράζει προϊόντα από έναν κατασκευαστή, χονδρέμπορο ή άλλους συνεργάτες και τα πωλεί σε τιμές λιανικής. Είναι συνήθως γνωστό ως επιχείρηση «αγορά και πώληση» καθώς πραγματοποιεί κέρδη με την πώληση των προϊόντων σε τιμή υψηλότερη από την τιμή κόστους. Παραδείγματα εμπορικής δραστηριότητας είναι τα μακαρόνια, οι υπεραγωγές, οι διανομείς κ.λπ.

Υβριδικές: Οι υβριδικές επιχειρήσεις έχουν τα χαρακτηριστικά δύο ή περισσότερων τύπων επιχειρήσεων που εξηγούνται παραπάνω. Για παράδειγμα, ένα εστιατόριο αναπτύσσει τα δικά του πιάτα (κατασκευή), πουλά προϊόντα όπως κρύα ποτά που παράγονται από άλλες επιχειρήσεις (εμπόριο) και παρέχει υπηρεσίες στους πελάτες (υπηρεσία).

1.4 ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

Η επιχείρηση στην πραγματικότητα είναι ένας οικονομικός οργανισμός, με συνέχεια και διάρκεια. Έτσι, αυτό μας οδηγεί στο συμπέρασμα ,ότι ένας οργανισμός με συνέχεια και διάρκεια δεν λειτουργεί «μυωπικά» , δηλαδή, με πράξεις και αποφάσεις που αναφέρονται μόνο στο παρόν αλλά αγνοούν το μέλλον. Ένας οργανισμός ,ασχολείται με το σχεδιασμό της μελλοντικής του πορείας, δεδομένου ότι επιδιώκει την επιβίωση του στο χρόνο. Αναλόγως ,τους στόχους της επιχείρησης, πρέπει να ληφθεί και η κατάλληλη απόφαση ώστε να εξυπηρετεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο αυτούς τους στόχους. Άλλοτε μπορεί να είναι η μεγιστοποίηση του κέρδους, άλλοτε η επιχείρηση μπορεί να επιθυμεί να θυσιάσει κάποιο προσωρινό κέρδος για χάρη ,για παράδειγμα, μεγάλου μεριδίου αγοράς. Επίσης ,μπορεί να στοχεύει να μεγιστοποιήσει τους ρυθμούς ανάπτυξης της .Ο γενικότερος στόχος της επιχείρησης, σύμφωνα με τις επιστήμες των οικονομικών και της λογιστικής είναι η μεγιστοποίηση των ίδιων κεφαλαίων της επιχείρησης σε κάποιο χρονικό ορίζοντα ,κάτω από συνθήκες κινδύνου και αβεβαιότητας. Υπάρχουν, δύο θεμελιώδεις παράμετροι για την υλοποίηση διαφόρων διαφορετικών σεναρίων ,τα οποία η επιχείρηση καλείται να υλοποιήσει. Η μια αναφέρεται στο χρόνο (χρονικός ορίζοντας ,το παρόν σε σχέση με το

μέλλον και η δεύτερη αναφέρεται στο είδος της πληροφόρησης και την ικανότητα πρόβλεψης, βεβαιότητα έναντι αβεβαιότητας. Υπάρχουν τέσσερις βασικοί συνδυασμοί αυτών των παραμέτρων:

- Το παρόν υπό συνθήκες βεβαιότητας. Όταν η επιχείρηση λειτουργεί σε περιβάλλον βεβαιότητας και σε χρονικό ορίζοντα που αφορά το παρόν το κατάλληλο κριτήριο λήψης αποφάσεων για την μεγιστοποίηση των ιδίων κεφαλαίων της επιχείρησης είναι η μεγιστοποίηση των βραχυπρόθεσμων κερδών.
- Το μέλλον υπό συνθήκες αβεβαιότητας. Όταν η επιχείρηση λειτουργεί σε περιβάλλον βεβαιότητας και σε χρονικό ορίζοντα που αφορά το μέλλον το κατάλληλο κριτήριο λήψης αποφάσεων για την μεγιστοποίηση των ιδίων κεφαλαίων της επιχείρησης είναι, η μεγιστοποίηση της παρούσας αξίας των κερδών σημερινών και μελλοντικών .
- Το παρόν υπό συνθήκες αβεβαιότητας. Όταν η επιχείρηση λειτουργεί σε περιβάλλον αβεβαιότητας και σε χρονικό ορίζοντα που αφορά το παρόν το κατάλληλο κριτήριο λήψης αποφάσεων για την μεγιστοποίηση των ιδίων κεφαλαίων της επιχείρησης είναι, η μεγιστοποίηση της προσδοκώμενης αξίας των (βραχυπρόθεσμων) κερδών.
- Το μέλλον υπό συνθήκες αβεβαιότητας. Όταν η επιχείρηση λειτουργεί σε περιβάλλον αβεβαιότητας και σε χρονικό ορίζοντα που αφορά το μέλλον το κατάλληλο κριτήριο λήψης αποφάσεων για την μεγιστοποίηση των ιδίων κεφαλαίων της επιχείρησης είναι, η μεγιστοποίηση της παρούσας αξίας των προσδοκώμενων κερδών.

Έτσι ,συμπεραίνουμε ότι το κριτήριο απόφασης για την μεγιστοποίηση των ιδίων κεφαλαίων της επιχείρησης αλλάζει κάθε φορά που ο χρονικός ορίζοντας της επιχείρησης αλλάζει από το παρόν στο μέλλον και κάθε φορά που η πληροφόρηση μπορεί να δίνει στοιχεία με την βεβαιότητα ή την αβεβαιότητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΣΥΝΤΟΠΤΙΚΑ ΤΩΝ ΤΥΠΩΝ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΕΩΝ

2.1 ΜΟΡΦΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

Η διάκριση των εταιρικών επιχειρήσεων, αρχικά, γίνεται κατά βάση με κριτήριο το κυρίαρχο κατά τη λειτουργία τους στοιχείο, οπότε είναι ο βαθμός εξάρτησης των εταιρικών επιχειρήσεων από τα πρόσωπα των εταίρων ή τον άλλον παράγοντα οπότε είναι το κεφάλαιο. Σε κάποιους τύπους εταιρικών επιχειρήσεων το νομικό πρόσωπο είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τη προσωπική οντότητα των εταίρων τους, οπότε προέχει το λεγόμενο προσωπικό στοιχείο, η προσωπικότητα των εταίρων, στο οποίο στηρίζεται και η όλη συγκρότηση και λειτουργία των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και αποτελεί την κύρια εγγύηση των πιστωτών του. Σε άλλους τύπους εταιρικών επιχειρήσεων κυρίαρχο «ρόλο» έχει το κεφάλαιο, οπότε αποτελεί ίσως και το σημαντικότερο και μοναδικό προσδιοριστικό παράγοντα της λειτουργίας τους. Το κεφάλαιο συγκεντρώνεται τόσο από τις εισφορές των εταίρων όσο και από τα μη διανεμηθέντα κέρδη (αποθεματικά). Στις εταιρείες αυτές η επιχειρησιακή βαρύτητα κάθε εταίρου προσδιορίζεται από το ποσοστό συμμετοχής του στο κεφάλαιο.

Έτσι, σύμφωνα με τα παραπάνω, οι εταιρικές επιχειρήσεις διακρίνονται σε :

- Προσωπικές
- Κεφαλαιουχικές
- Μικτές

2.2 ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ

Το κυρίαρχο στοιχείο στις προσωπικές εταιρείες είναι το πρόσωπο του κάθε εταίρου και συνεπώς τα ζητήματα της εταιρείας λύνονται με βάση την προσωπική ευθύνη, συμμετοχή και δράση των εταίρων.

- ✓ Οι αποφάσεις λαμβάνονται ομόφωνα.
- ✓ Οι εταίροι ευθύνονται προσωπικά, απεριόριστα και εξ' ολοκλήρου για τις υποχρεώσεις της εταιρείας.
- ✓ Δεν προβλέπεται από τη νομοθεσία ελάχιστο όριο του εταιρικού κεφαλαίου και η αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων γίνεται με ομόφωνη απόφαση των εταίρων.
- ✓ Τα πρόσωπα των εταίρων είναι η κύρια εγγύηση για τους πιστωτές της εταιρείας.

Προσωπικές εταιρείες είναι : η Ομόρρυθμη Εταιρεία , Ετερόρρυθμη Εταιρεία (απλή) και η Αφανής η συμμετοχική εταιρεία.

2.3 ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΕΣ

Το κυρίαρχο στοιχείο στις κεφαλαιουχικές εταιρείες είναι το κεφάλαιο που καταθέτει ο κάθε εταίρος και συνεπώς τα ζητήματα της εταιρείας λύνονται με βάση την οικονομική συμμετοχή των εταίρων στο κεφάλαιο της εταιρείας. Σε μια κεφαλαιουχική εταιρεία δεν ενδιαφέρει το « ποιος» είναι εταίρος της, αλλά το « πόσο» εταίρος της είναι (πόσο μεγάλο τμήμα του εταιρικού της κεφαλαίου ελέγχει).

- ✓ Η λήψη των αποφάσεων συνδέεται με το ποσοστό συμμετοχής (ελέγχου) κάθε εταίρου στο εταιρικό κεφάλαιο.
- ✓ Τα πρόσωπα των εταίρων δεν φέρουν ουδεμία ευθύνη πέραν των όσων αναγράφονται στη νομοθέτηση και όρους του καταστατικού για τις υποχρεώσεις της εταιρείας.
- ✓ Η νομοθεσία επιβάλλει υποχρέωση για ελάχιστο όριο στο ύψος του εταιρικού κεφαλαίου και η αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων της εταιρείας γίνεται από την επιτροπή του άρθρου 9 του Ν. 2190/20.
- ✓ Μόνο η περιουσία της εταιρείας είναι η εγγύηση για τους πιστωτές της.

Κεφαλαιουχικές εταιρείες είναι :η Ανώνυμη Εταιρεία και η Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία (Ι.Κ.Ε).

2.4 ΜΙΚΤΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ

Στις μικτές εταιρείες επικρατούν συνδυαστικά και τα δύο στοιχεία ,δηλ. το πρόσωπο των εταίρων σε συνδυασμό με το ποσό του κεφαλαίου που έχουν καταθέσει ο καθένας.

Η λήψη των αποφάσεων απαιτεί συναίνεση ταυτόχρονα, τόσο της πλειοψηφίας προσώπων όσο και τις πλειοψηφίας κεφαλαίου.(διπλές πλειοψηφίες)

Αποτελούν ενδιάμεσες μορφές μεταξύ προσωπικών και κεφαλαιουχικών εταιρειών για να καλύψουν κάποιες μορφές επιχειρησιακής συγκροτήσεως.

Τα μέλη της οποίας είναι υπεύθυνα για τις υποχρεώσεις της μέχρι του ποσού εισφοράς τους στο κεφάλαιο.

2.5 ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Η κατηγορία των προσωπικών εταιρειών περιλαμβάνει:

- Την Ομόρρυθμη Εταιρεία.(Ο.Ε)
- Την Ετερόρρυθμη Εταιρεία.(Ε.Ε) (απλή)
- Την Αφανής η Συμμετοχική Εταιρεία.

Η κατηγορία των μικτών εταιρειών περιλαμβάνει:

- Την Ετερόρρυθμη κατά μετοχές Εταιρεία .
- Την Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης.(Ε.Π.Ε)

Η κατηγορία των κεφαλαιουχικών εταιρειών περιλαμβάνει:

- Την Ανώνυμη Εταιρεία .(Α.Ε)
- Την Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία.(Ι.Κ.Ε)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

3.1 ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

3.1.1 ΓΕΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Η ατομική επιχείρηση αποτελεί την πιο παλιά και πιο απλή επιχείρηση. Ιδρύεται και διοικείται από ένα άτομο, το οποίο έχει την ευθύνη όλων των αποφάσεων και των συνεπειών τους. Είναι μια ευέλικτη και απλή μορφή επιχείρησης και δεν απαιτούνται από το νόμο ιδιαίτερες προϋποθέσεις για τη σύσταση της. Επειδή την ευθύνη την έχει αποκλειστικά ένα άτομο, η ευθύνη για την διοίκηση και την οργάνωση της εταιρείας την έχει αποκλειστικά ένα άτομο η ανάπτυξη και η εξέλιξη της επιχείρησης εξαρτάται από τις δικές του γνώσεις και δεξιότητες. Ο μοναδικός εταίρος ευθύνεται με την δική του περιουσία για το σύνολο των χρεών της εταιρείας και δεν απαιτείται ελάχιστο ύψος κεφαλαίου για την ίδρυση της. Ο ελεύθερος επαγγελματίας έχει μικρό κόστος σύστασης και πολύ χαμηλό κόστος μηνιαίας συντήρησης (πάγια και σταθερά έξοδα).

Για τη λογιστική υποστήριξη μιας σχετικά απλής ατομικής επιχείρησης, το μηνιαίο κόστος κυμαίνεται από 50,00 ευρώ έως 150,00 ευρώ. Επίσης, μπορεί να έχει έδρα την οικία του επιχειρηματία αρκεί να μην κάνει εμπόριο και να μην βρίσκεται στις εξαιρέσεις που πρέπει να έχουν ξεχωριστή έδρα. Επιτρέπεται (δεν απαγορεύεται) να συνεισφέρουν με εργασία, συγγενείς πρώτου βαθμού χωρίς να πρέπει να ασφαλιστούν στον ΕΦΚΑ. Η οικονομική κατάσταση μιας Ατομικής Επιχείρησης εξαρτάται άμεσα από την οικονομική κατάσταση του ελεύθερου επαγγελματία και αυτό συνεπάγεται ότι δεν έχει προστασία σε περίπτωση αποτυχίας. Όλα τα προσωπικά κεφάλαια θα διατεθούν για να πληρωθούν οι υποχρεώσεις της επιχείρησης και οι νομικές ευθύνες επιβαρύνουν εξ' ολοκλήρου τον επιχειρηματία. Αυτό σημαίνει ότι οι οικονομικές δυνατότητες είναι περιορισμένες, καθώς και οι δυνατότητες ανάπτυξης αφού τα διαθέσιμα κεφάλαια για την αντιμετώπιση του ανταγωνισμού είναι λίγα.

3.1.2 ΣΥΣΤΑΣΗ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

Αρχικά, θα πρέπει να υπάρχει ο χώρος στον οποίο θα λειτουργήσει η επιχείρηση (έδρα) και συμβόλαιο ιδιοκτησίας ακινήτου, ή μισθωτήριο, ή παραχωρητήριο, ώστε να αποδεικνύεται ο χώρος αυτός. Στη συνέχεια γίνεται εγγραφή στο αντίστοιχο επιμελητήριο (επαγγελματικό, βιοτεχνικό, εμπορικό και βιομηχανικό κτλ) και να γίνει ασφάλιση στο Υποχρεωτικό Ασφαλιστικό Ταμείο που υπάγεται. Τέλος, θα πρέπει να προσκομιστούν τα απαραίτητα δικαιολογητικά στη ΔΟΥ της περιοχής για την έναρξη επαγγέλματος και την έκδοση Αριθμού Φορολογικού Μητρώου. Παράλληλα, σφραγίζονται και αριθμούνται τα επαγγελματικά Βιβλία και Στοιχεία, σύμφωνα με τον ΚΒΣ (κώδικα βιβλίων και στοιχείων), τα οποία συνήθως είναι κατ' ελάχιστον το Βιβλίο Εσόδων – Εξόδων και το Βιβλίο (μπλοκ) Αποδείξεων Παροχής Υπηρεσιών.

3.1.3 ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

Όσον, αφορά την φορολογία του εισοδήματος της ατομικής επιχείρησης οι συντελεστές είναι:

- 9% για κέρδη από 1 έως 10.000 ευρώ.
 - 22% για κέρδη από 10.001 έως 20.000 ευρώ.
 - 28% για κέρδη από 20.001 έως 30.000 ευρώ
 - 36% για κέρδη από 30.001 έως 40.000 ευρώ.
1. Η προκαταβολή φόρου καταβάλλεται την πρώτη χρονιά και στη συνέχεια κάθε χρόνο επιστρέφεται και προκαταβάλλεται ο φόρος της επόμενης χρήσης. Συνεπώς μετά το πρώτο έτος, εάν τα εισοδήματα μένουν σταθερά, δεν γίνεται αντιληπτή η επιβάρυνση. Ο συντελεστής είναι 95%, ο οποίος για τα πρώτα τρία (3) έτη λειτουργίας διαμορφώνεται στο 50%.
 2. Ο φορολογικός συντελεστής του πρώτου κλιμακίου της κλίμακας φορολογίας μειώνεται κατά 50%, για τα τρία πρώτα έτη άσκησης της δραστηριότητας, εφόσον το ετήσιο ακαθάριστο εισόδημα σας από επιχειρηματική δραστηριότητα δεν υπερβαίνει τις 10.000 €.
 3. Δεν υπάρχει αφορολόγητο στις ατομικές επιχειρήσεις. Η φορολογία ξεκινάει από το πρώτο ευρώ.
 4. Για ατομική επιχείρηση που δηλώνει ζημίες ή μηδενικά κέρδη, ο επαγγελματίας φορολογείται με τεκμήρια. (πχ τεκμήριο διαβίωσης άγαμου 3.000€, αυτοκίνητο, κατοικία, δάνειο κλπ).

Ετήσιο τέλος επιτηδεύματος

- α) Το τέλος επιτηδεύματος ορίζεται σε εξακόσια πενήντα (650) ευρώ ετησίως και βεβαιώνεται με τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων.
- β) Αν υπάρχει υποκαταστήματα, ορίζεται σε εξακόσια (600) ευρώ ετησίως για κάθε υποκατάστημα.
- γ) Αν υπάρχει έγγραφη σύμβαση με μέχρι τρία (3) φυσικά ή / και νομικά πρόσωπα ή το εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) των ακαθάριστων εσόδων προέρχεται από ένα (1) φυσικό ή/και νομικό πρόσωπο, τα ποσά του τέλους επιτηδεύματος διαμορφώνονται σε:
-τετρακόσια (400) ευρώ ετησίως, εφόσον η έδρα βρίσκεται σε τουριστικό τόπο ή σε πόλεις-χωριά με πληθυσμό έως 200.000 κατοίκους.

Απαλλαγή από την επιβολή του τέλους επιτηδεύματος

- α) εάν δεν έχουν υπερβεί τα πρώτα πέντε έτη από την πρώτη έναρξη εργασιών,
- β) εάν υπάρχει αναπηρία ίση ή μεγαλύτερη του ογδόντα τοις εκατό (80%),
- γ) εάν η δραστηριότητά ασκείται σε χωριά με πληθυσμό έως 500 κατοίκους και σε νησιά κάτω από 3.100 κατοίκους, εκτός αν πρόκειται για τουριστικούς τόπους, όπου δεν εφαρμόζεται η εν λόγω εξαίρεση.

Εισφορά αλληλεγγύης στο συνολικό εισόδημα:

Η εισφορά αλληλεγγύης υπολογίζεται πάνω σε όλα τα εισοδήματα, δηλαδή εισόδημα από μισθωτή εργασία, επιχειρηματική και αγροτική δραστηριότητα, τόκους, ενοίκια, αποζημιώσεις και ειδικά ποσά.

Συνολικό Εισόδημα	Συντελεστής	Ποσό φόρου
Από 0 – 12.000	0%	0 €
Από 12.001 – 20.000	2,20%	176 €
Από 20.001 – 30.000	5,00%	500 €
Από 30.001 – 40.000	6,50%	650 €
Από 40.001 – 65.000	7,50%	1.875 €
Από 65.001 – 220.000	9,00%	13.950 €

Από 220.000 και πάνω 10,00%

Δαπάνες που αναγνωρίζονται και μειώνουν το φόρο

Φορολογητέο εισόδημα είναι το εισόδημα που απομένει μετά την αφαίρεση των δαπανών που εκπίπτουν από το ακαθάριστο εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα. Για τον προσδιορισμό του κέρδους από επιχειρηματική δραστηριότητα, **επιτρέπεται η έκπτωση όλων των δαπανών** οι οποίες:

πραγματοποιούνται προς το συμφέρον της επιχείρησης

αντιστοιχούν σε πραγματική συναλλαγή

εγγράφονται στα βιβλία εσόδων-εξόδων και αποδεικνύονται με κατάλληλα δικαιολογητικά.

Δαπάνες που **δεν εκπίπτουν από το ακαθάριστο εισόδημα** από επιχειρηματική δραστηριότητα είναι, ενδεικτικά, οι ακόλουθες:

- α) κάθε είδους δαπάνη που αφορά σε αγορά αγαθών ή λήψη υπηρεσιών αξίας, όπως αυτή προβλέπεται από την ισχύουσα φορολογική νομοθεσία, εφόσον η τμηματική ή ολική εξόφληση δεν έγινε με τη χρήση τραπεζικού μέσου πληρωμής,
- β) οι μη καταβληθείσες ασφαλιστικές εισφορές,
- γ) πρόστιμα και ποινές, περιλαμβανομένων των προσαυξήσεων,
- δ) προσωπικές καταναλωτικές δαπάνες

Συμπερασματικά : Φορολογικό καθεστώς για νέους επαγγελματίες

Μειωμένος φορολογικός συντελεστής 9% για εισοδήματα μέχρι 10.000€

Απαλλαγή τέλους επιτηδεύματος 650€ για τα πρώτα 5 χρόνια

Μειωμένες εισφορές στον ΕΦΚΑ στα 136€ το μήνα για τα πρώτα 5 χρόνια

Δυνατότητα απαλλαγής ΦΠΑ με ετήσιο τζίρο μέχρι 10.000,00€.

Ο φορολογικός συντελεστής του πρώτου κλιμακίου της κλίμακας φορολογίας μειώνεται κατά 50%, για τα τρία πρώτα έτη άσκησης της δραστηριότητας, εφόσον το ετήσιο ακαθάριστο εισόδημα σας από επιχειρηματική δραστηριότητα δεν υπερβαίνει τις 10.000 €.

Προκαταβολή φόρου επόμενης χρήσης 100%, ο οποίος για τα πρώτα τρία (3) έτη λειτουργίας διαμορφώνεται στο 50%.

3.2 ΟΜΟΡΡΥΘΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

3.2.1 ΓΕΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Η ομόρρυθμη εταιρεία είναι η μόνη αμιγώς προσωπική εταιρεία. Ιδρύεται από δύο ή περισσότερα άτομα τα οποία συνδέονται με συγγενικό βαθμό ή στενή γνωριμία μεταξύ τους. Σκοπός των εταιρειών είναι να συμπορεύονται με εταιρική επωνυμία καθώς και η πραγματοποίηση κέρδους. Όσον αφορά στις σχέσεις των εταίρων επικρατεί η αρχή της ισότητας. Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των εταίρων της Ο.Ε ,κατανέμονται με βάση αυτήν την παραπάνω αρχή και ανεξάρτητα από το τμήμα του εταιρικού κεφαλαίου που αναλογεί τελικά στον καθένα του. Οι εταίροι ευθύνονται προσωπικά ,απεριόριστα και εξ' ολοκλήρου. «Προσωπικά», σημαίνει ότι ο κάθε εταίρος έχει ατομική ευθύνη απέναντι στους δανειστές της εταιρείας, όπου μπορούν να ζητήσουν να ικανοποιήσουν την απαίτηση τους από έναν οποιονδήποτε από τους εταίρους. «Εξ' ολοκλήρου σημαίνει ότι ο κάθε εταίρος ευθύνεται απέναντι σε τρίτους για την συνολική οφειλή της εταιρείας προς καθένα από αυτούς και όχι μόνο για το μέρος της οφειλής του, που του αναλογεί σύμφωνα με το ποσοστό συμμετοχής του στο εταιρικό κεφάλαιο. «Απεριόριστα» σημαίνει ότι ο κάθε εταίρος ευθύνεται για τα χρέη της εταιρείας με ολόκληρη την προσωπική του περιουσία ,χωρίς κανένα περιορισμό. Η ζωή της είναι συνδεδεμένη με τη ζωή των εταίρων και είναι αδύνατη η ένταξη νέου εταίρου χωρίς την έγκριση των υπολοίπων μελών. Όλοι οι εταίροι είναι υποχρεωμένοι να εισφέρουν μία αξία ,η οποία αποτελεί την εταιρική τους μερίδα και προσδιορίζει το ποσοστό που με αυτό ο κάθε εταίρος συμμετέχει στο κεφάλαιο της εταιρείας .Η εισφορά μπορεί να είναι οποιαδήποτε αξία που μπορεί να αποτιμηθεί σε χρήμα. Στις αξίες αυτές περιλαμβάνονται και εμπορικές άυλες αξίες όπως:

- Φήμη και πελατεία
- Δικαιώματα εκμετάλλευσης ευρεσιτεχνιών
- Παροχή από τον εταίρο της προσωπικής του εργασίας σε όλη τη διάρκεια της εταιρικής σχέσης.

Όλοι οι εταίροι μια Ο.Ε συμμετέχουν με μία και μόνη ψήφο ο καθένας κατά τη λήψη των αποφάσεων και όλοι ομόφωνα αποφασίζουν για το αν θα αναθέσουν και σε ποιους την διαχείριση της εταιρείας, Η πρώτη τους και καθοριστική ομόφωνη απόφαση είναι η αποδοχή του κοινού εταιρικού συμφωνητικού (καταστατικό), όπου θα πρέπει να δοθεί μεγάλη προσοχή

,κυρίως λόγω των προσωπικών σχέσεων και συμφερόντων μεταξύ των εταίρων. Η υπογραφή του παραπάνω υποχρεωτικού εγγράφου ,θα οδηγήσει στη γέννηση του «νομικού προσώπου» που θα γίνει φορέας της «κοινής» επιχείρησης, αφού επίσημα επικυρωθεί και δημοσιευθεί κατά το νόμο ,χωρίς να είναι απαραίτητη η σύνταξη του από συμβολαιογράφο, όπως απαιτείται στις κεφαλαιουχικές εταιρείες.

3.2.2 ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΤΑΙΡΩΝ –ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Τα πρόσωπα των εταίρων και αυτό της εταιρείας είναι ανεξάρτητα μεταξύ τους (με την προϋπόθεση ότι οι εταίροι δεν έχουν συμπεριλάβει στο καταστατικό σχετικούς περιορισμούς)είναι δυνατόν ανάμεσα στην εταιρεία και στους εταίρους της να αναπτύσσονται ορισμένες οικονομικές σχέσεις όπως:

- a) Με τους εταίρους να αντιμετωπίζονται ως «τρίτοι» , δηλαδή οποιοσδήποτε τρίτος (πελάτης-προμηθευτής) όπου ισχύουν όσα και στις συναλλαγές και σχέσεις με τις αντίστοιχες κατηγορίες συναλλασσόμενων και αντιμετωπίζονται με τα δεδομένα της Γενικής Λογιστικής.
- b) Με την ιδιότητα του μέλους του εταίρου δηλαδή να επηρεάζει αυτές τις σχέσεις, αναπτύσσοντας ανάμεσα στην εταιρεία και στους εταίρους της, ορισμένες συναλλαγές όπως:
 1. Προσωρινές ταμειακές διευκολύνσεις. Υπάρχει η δυνατότητα να διευκολύνονται ταμειακά οι εταίροι από την εταιρεία είτε το αντίστροφο.
 2. Σχέσεις δανεισμού. Είναι δυνατόν ,να συνάπτονται σχέσεις δανεισμού (έντοκα) μεταξύ εταιρείας και εταίρων ,κυρίως όμως μόνο προς την μία κατεύθυνση ,οι εταίροι δηλ. να δανείζουν στην εταιρεία και όχι το αντίστροφο (χωρίς ‘όμως αυτό να απαγορεύεται) ,ώστε να «διατηρείται» ανέπαφο το εταιρικό κεφάλαιο.
 3. Περιπτώσεις ενδεχομένων αμοιβών για εργασία υπηρεσίας. Υπάρχουν περιπτώσεις ,όπου κάποιος (ή κάποιοι) από τους εταίρους μιας προσωπικής εταιρείας να έχει δεσμευτεί από το καταστατικό να προσφέρει υπηρεσίες ,είτε ως διαχειριστής της είτε ως ελεύθερος επαγγελματίας είτε ως μισθωτός.
 4. Ατομικές απολήψεις εταίρων. Υπάρχει η δυνατότητα ,για αναλήψεις χρηματικών ποσών από μέρους των εταίρων για κάλυψη των προσωπικών τους αναγκών, «προκαταβολές» .έναντι των αναμενόμενων ,άρα και πιθανών, κερδών της κάθε χρήσης. Οι προκαταβολές αυτές, δεν επηρεάζουν το αποτέλεσμα της χρήσης (εφόσον υπάρξουν) διότι δεν πρόκειται περί εξόδων ,αλλά μειώνουν το τελικό ποσό των εισπραχθέντων κερδών που θα λάβει ο

κάθε εταίρος κατά την διανομή τους (εφόσον έχει κάνει χρήση του δικαιώματος αυτού).

3.2.3 ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Σύμφωνα με το νόμο (Α.Κ 763/764) οι σχέσεις των εταίρων με τα αποτελέσματα της εταιρείας ,ρυθμίζονται ελεύθερα από αυτούς στο καταστατικό της με την μόνη απαγόρευση να μην αποκλειστεί κανένας εταίρος από τη συμμετοχή του στα κέρδη και στις ζημιές, με μόνη εξαίρεση την περίπτωση του εταίρου ο οποίος εισφέρει μόνο προσωπική εργασία ,όπου μπορεί να τεθεί ρήτρα για τη μη συμμετοχή του στις ζημιές. Οπότε ,το καταστατικό της ομόρρυθμης εταιρείας πρέπει να καθορίζει και τον τρόπο με το οποίο οι εταίροι μετέχουν στο αποτέλεσμα . Όταν ,τέτοιος καθορισμός δεν γίνεται ,η συμμετοχή πραγματοποιείται κατά ίσα μερίδια λόγω του προσωπικού στοιχείου που υπάρχει στην ομόρρυθμη εταιρεία απέναντι στο κεφαλαιουχικό. Όσον αφορά τα ποσοστά συμμετοχής τω εταίρων στον αποτέλεσμα αυτά μπορεί να συμφωνηθούν ελεύθερα με βάση δύο βασικές επιλογές:

- Συμμετοχή στο αποτέλεσμα ανάλογα και αντίστοιχα με τη συμμετοχή στο κεφάλαιο.
- Συμμετοχή στο αποτέλεσμα με διαφορετικό ποσοστό από ότι στο κεφάλαιο και σε αυτή την περίπτωση, η συμμετοχή στα κέρδη και στις ζημιές συμμετοχή στα κέρδη και στις ζημιές μπορεί να γίνεται με το ίδιο ποσοστό αλλά και με διαφορετικό.

Επίσης, στο καταστατικό μπορεί να συμφωνηθεί ότι σε περίπτωση κερδών δεν θα διανέμεται το σύνολο τους αλλά ένα ορισμένο ποσοστό θα κρατείται για να σχηματιστεί ένα αποθεματικό κεφάλαιο. Το αποθεματικό αυτό μπορεί να χρησιμοποιηθεί για:

- Την κάλυψη μελλοντικών ζημιών
- Την μετατροπή του κεφαλαίου σε περίπτωση απόφασης για αύξηση του κεφαλαίου της εταιρείας.
- Την ενίσχυση της χρηματοδότησης και παράλληλα την πιστοληπτική της ικανότητα.

3.2.4 ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΕΡΔΩΝ ΚΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΡΥΘΜΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Τα κέρδη σύμφωνα με την φορολογική νομοθεσία, τα «φορολογητέα» όπως λέμε κέρδη ,δεν πρέπει να συγχέονται με τα κέρδη που προκύπτουν από την οικονομική δραστηριότητα της εταιρείας. Τα τελευταία είναι τα λογιστικά κέρδη εκείνα δηλ. που προέκυψαν από την κάθε είδους οικονομική δραστηριότητα της εταιρείας (επιχειρηματική, επενδυτική κτλ) και στα οποία κατέληξε ο λογιστικός προσδιορισμός του αποτελέσματος. Τα κέρδη αυτά είναι διαθέσιμα να διανεμηθούν. Τρεις είναι οι δικαιούχοι σύμφωνα με το νόμο και το καταστατικό:

Το κράτος, που θα εισπράξει το φόρο που είναι 29% πάνω στα φορολογητέα κέρδη.

Η επιχείρηση, όπου θα ενισχυθεί η καθαρή θέση της εταιρείας με το σχηματισμό ή την ενίσχυση του ανάλογου αποθεματικού, με ποσοστό που προβλέπεται από το καταστατικό.

Οι εταίροι, που θα εισπράξουν το ανάλογο εισόδημα ,στο καθένα σύμφωνα με το ποσοστό συμμετοχής του στα κέρδη, που προβλέπεται στο καταστατικό.

Όσον αφορά, την διανομή των κερδών το διανεμόμενο στους εταίρους ποσό που υπολογίζεται αν από τα λογιστικά κέρδη αφαιρεθεί ο φόρος εισοδήματος που αναλογεί στην Ο.Ε ,καθώς να υπολογιστεί η επιχειρηματική αμοιβή ,αφού πρώτα όμως πραγματοποιηθεί η φορολογική αναμόρφωση των λογιστικών κερδών. Σχετικά με την επιχειρηματική αμοιβή ,αφαιρείται από το συνολικό εισόδημα(κέρδος) ώστε να προκύψει το φορολογητέο στο όνομα του νομικού προσώπου εισόδημα. Η επιχειρηματική αμοιβή ισχύει για μέχρι τρεις ομόρρυθμους εταίρους οι οποίοι έχουν τα μεγαλύτερα ποσοστά συμμετοχής . Η εταιρεία δηλώνει με αρχική εμπρόθεσμη δήλωση φορολογίας εισοδήματος της, τα ονόματα των εταίρων που δικαιούνται την επιχειρηματική αμοιβή. Για την φορολογία αυτής ,ευθύνονται ατομικώς οι εταίροι που την έλαβαν. Η αμοιβή αυτή προσδιορίζεται με την εφαρμογή του ποσοστού συμμετοχής στο εταιρικό κεφάλαιο κάθε δικαιούχου εταίρου στο 50% των συνολικών καθαρών κερδών της εταιρείας, τα οποία υπόκεινται σε φορολογία και δηλώθηκαν με την αρχική εμπρόθεσμη δήλωση εισοδήματος της εταιρείας. Αν κάποιος, συμμετέχει ως ομόρρυθμος εταίρος σε περισσότερες εταιρείες ,δικαιούνται να λάβει επιχειρηματική αμοιβή μόνο από μια εταιρεία με ελεύθερη επιλογή του. Η επιλογή αυτή δηλώνεται με την δήλωση φορολογίας εισοδήματος της εταιρείας, ισχύει για τη συγκεκριμένη διαχειριστική χρήση και δεν ανακλείται . Προτού υπολογιστούν η επιχειρηματική αμοιβή και το ποσό των κερδών που φορολογούνται γίνεται η «φορολογική αναμόρφωση» των λογιστικών κερδών. Η «φορολογική αναμόρφωση» αποτελεί εξωλογιστική ενέργεια όπου προσαυξάνει ή μειώνει το σύνολο των λογιστικών κερδών.

- Προσαυξάνει κατά τις λογιστικές διαφορές, πχ δαπάνες που έγιναν κατά τη διάρκεια της Λογιστικής χρήσης και καταχωρήθηκαν στα λογιστικά βιβλία ,αφορούν έξοδα της επιχείρησης και πραγματική συναλλαγή ,αλλά δεν αναγνωρίζονται από τις φορολογικές διατάξεις διότι εκτιμάται ότι δεν σχετίζονται με το αντικείμενο δραστηριότητας της επιχείρησης ,χαρακτηρίζονται ως δαπάνες μη παραγωγικές και δεν συμβάλλουν στην προώθηση των πωλήσεων πχ αποσβέσεις, φορολογικά πρόστιμα, προσωπικές καταναλωτικές δαπάνες.
- Μειώνεται με τα έσοδα που απαλλάσσονται από την φορολογία ή φορολογήθηκαν με ειδικό τρόπο ,κατά τον οποίο εξαντλήθηκε η φορολογική υποχρέωση πχ τόκοι εντόκων

γραμματίων του Δημοσίου (απαλλάσσονται) ή τόκοι τραπεζικών καταθέσεων (φορολογούνται με ειδικό τρόπο).

Με το παρακάτω σύντομο παράδειγμα, μπορεί να υπολογιστεί ο φόρος που αναλογεί στο νομικό πρόσωπο μιας Ο.Ε:

Στη Ο.Ε «Ω» μετέχουν ως εταίροι με τα παρακάτω ποσοστά:

A - 30%

B - 20%

Γ - 18%

Δ - 20%

E - 12%

Σύμφωνα με τα παραπάνω ,επιχειρηματική αμοιβή δικαιούνται οι Α,Β και Δ που μετέχουν με τα μεγαλύτερα ποσοστά. Αν υποθέσουμε ότι τα κέρδη που εμφανίζονται στο λογαριασμό «Αποτελέσματα Χρήσεως» του έτους 2000 ανέρχονται σε 450.000 ευρώ και στη διαμόρφωση του ποσού αυτού έχουν συντελέσει λογιστικές διαφορές 70.000 ευρώ και απαλλασσόμενα κέρδη 2.000 ευρώ, θα έχουμε:

Λογιστικά καθαρά κέρδη χρήσεως	450.000
Πλέον λογιστικές διαφορές	<u>70.000</u>
	520.000
Μείον ποσά που απαλλάσσονται από τη φορολογία εισοδήματος	<u>20.000</u>
	500.000 ευρώ

Υπολογισμός επιχειρηματικών αμοιβών:

$$\text{Εταίρος Α } \frac{500.000}{2} \times 30\% = 75.000 \text{ ευρώ}$$

$$\text{Εταίρος Β } \frac{500.000}{2} \times 20\% = 50.000 \text{ ευρώ}$$

$$\text{Εταίρος Δ } \frac{500.000}{2} \times 20\% = 50.000 \text{ ευρώ}$$

Σύνολο επιχειρηματικών αμοιβών: 175.000 ευρώ

Προσδιορισμός φόρου νομικού προσώπου:

Φορολογικώς αναμορφωμένα κέρδη 500.000

Μείον επιχειρηματικές αμοιβές 175.000

Φορολογητέα στο όνομα του νομικού προσώπου : 325.000

Φόρος που αναλογεί στο νομικό πρόσωπο της Ο.Ε:

$$325.000 \times 25\% = 81.250$$

(Σαρσέντη & Παπαναστασάτου, 2002)

3.3 ΕΤΕΡΟΡΡΥΘΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

3.3.1 ΓΕΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Η ετερόρρυθμη εταιρεία είναι η εταιρεία στην οποία ένας τουλάχιστον εταίρος ευθύνεται απεριόριστα και ένας τουλάχιστον ευθύνεται περιορισμένα μέχρι του ποσού της εισφοράς του, δηλ. η ετερόρρυθμη εταιρεία περιλαμβάνει προσωπικά και κεφαλαιουχικά στοιχεία. Έτσι λοιπόν, διακρίνουμε δύο ομάδες εταίρων με διαφορετική έκταση ευθύνης.

Αυτόν ή αυτούς που έχουν απεριόριστη ευθύνη (ομόρρυθμοι) εταίροι και αυτόν ή αυτούς που η ευθύνη τους ορίζεται συνήθως από το ποσοστό συμμετοχής στο κεφάλαιο ή και μεγαλύτερου αυτής, όπου σε αυτή την περίπτωση ,πρέπει να ορίζεται στο καταστατικό. Το γεγονός ότι η ευθύνη των ετερόρρυθμων εταίρων είναι περιορισμένη καθιστά δυνατό να εισέρχονται στη εταιρεία με την ιδιότητα αυτή άτομα τα οποία θα δίσταζαν να αναλάβουν το βάρος ενός ομόρρυθμου εταίρου. Η περιορισμένη αυτή ευθύνη όμως συνεπάγεται και ορισμένους περιορισμούς στην εταιρική λειτουργία του εταίρου αυτού, οι οποίοι είναι:

- Το όνομα του εταίρου δεν μπορεί να περιληφθεί στην εταιρική επωνυμία.
- Δεν μπορεί να συμμετέχει σε καμία πράξη διαχείρισης. Για παράδειγμα, δεν μπορούν να εκπροσωπήσουν την εταιρεία ούτε ως πληρεξούσιοι των εταιρειών ή του διαχειριστή ακόμα δεν μπορούν να δημιουργήσουν δεσμεύσεις ,έστω και μεμονωμένων πράξεων ,στο όνομα ή για λογαριασμό της εταιρείας.
- Δεν μπορούν να εισφέρουν προσωπική εργασία ,αλλά το μερίδιο της εισφοράς στο κεφάλαιο πρέπει να εκφράζεται σε υλική αξία.

3.3.2 ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΤΑΙΡΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Τα πρόσωπα εταίρων των ετερόρρυθμων εταιρειών, χωρίζονται σε δύο κατηγορίες και συνυπάρχουν αναγκαστικά μεταξύ τους. Είναι οι ομόρρυθμοι και οι ετερόρρυθμοι εταίροι. Όσο αφορά στις σχέσεις των ετερόρρυθμων εταίρων στις τις διαδικασίες λειτουργίας της εταιρείας, μπορούμε να επισημάνουμε ορισμένα χαρακτηριστικά:

1. Περιπτώσεις θανάτου ,πτώχευσης ή αποχώρησης ετερόρρυθμου εταίρου συνεπάγονται την λύση της ετερόρρυθμης εταιρείας(μετατροπή σε ομόρρυθμη)
2. Αν ετερόρρυθμος εταίρος είναι και δανειστής της εταιρείας, εφόσον έχει εξοφλήσει την εισφορά του ,ικανοποιείται όπως οι υπόλοιποι δανειστές –τρίτοι ,αφού όμως εξοφληθούν εκείνοι .
3. Έχει δικαίωμα ψήφου ,παίρνει μέρος στις διασκέψεις των εταίρων και επίσης μπορεί να ελέγχει τους διαχειριστές.

4. Ο ετερόρρυθμος εταίρος δεν αποκτά την ιδιότητα του εμπόρου και αυτό έχει ως θετική συνέπεια να μην «πτώχευει» σε περίπτωση πτώχευσης της εταιρείας.
5. Έχει το δικαίωμα ελέγχου εταιρικών λογαριασμών και βιβλίων της εταιρείας (εκτός αν το καταστατικό το απαγορεύει).
6. Έχει δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη της εταιρικής χρήσης (κατά το ποσοστό συμμετοχής του)
7. Έχει τη υποχρέωση αποφυγής ανταγωνισμού προς την εταιρεία.
8. Έχει την υποχρέωση συμμετοχής στις ζημιές της εταιρείας έως το ποσό της εισφοράς του
9. Η ιδιότητα του ετερόρρυθμου εταίρου πρέπει να αναφέρεται: -στο καταστατικό, στους λογαριασμούς εισφοράς, στους λογαριασμούς κεφαλαίου, στους δοσοληπτικούς λογαριασμούς εταίρων και γενικά στους λογαριασμούς που ρυθμίζουν προσωπικές σχέσεις ανάμεσα στη εταιρεία και τους εταίρους.

3.3.3 ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Το σημαντικότερο ζήτημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί όσον αφορά τον ετερόρρυθμο εταίρο είναι ο καταλογισμός της ζημίας που θα προέκυπτε ,είτε από την επιχειρηματική δραστηριότητα της εταιρείας ,είτε κατά τη λύση και εκκαθάριση της εταιρικής περιουσίας . Αν κατά της επιχειρηματική δραστηριότητα της εταιρείας ,τα αποτελέσματα μιας χρήσεως είναι αρνητικά, αντιμετωπίζονται δύο ενδεχόμενα:

- Η ζημιά που αναλογεί στον ετερόρρυθμο εταίρο σύμφωνα με το ποσοστό συμμετοχής του στο αποτέλεσμα να είναι μικρότερη της εισφοράς του, όπου σε αυτή τη περίπτωση η ζημιά καταλογίζεται σε όλους τους εταίρους με βάση τα προκαθορισμένα ποσοστά ,χωρίς να δημιουργείται κάποιο πρόβλημα.
- Η ζημιά που αναλογεί στον ετερόρρυθμο εταίρο σύμφωνα με το ποσοστό συμμετοχής του στο αποτέλεσμα να είναι μεγαλύτερη της εισφοράς του, όπου σε αυτή τη περίπτωση του καταλογίζεται ποσό ζημίας ίσο με το ποσό για το οποίο ευθύνεται. Το υπόλοιπο της ζημίας που δεν καλύπτει ο ετερόρρυθμος εταίρος αναλαμβάνεται από τους ομόρρυθμους κατ' αναλογία της συμμετοχής τους στις ζημιές.

3.3.4 ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΕΡΔΩΝ ΚΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΤΕΡΟΡΡΥΘΜΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Η διανομή των κερδών στη ετερόρρυθμη εταιρεία πραγματοποιείται αφού γίνει η φορολογική αναμόρφωση στα λογιστικά καθαρά κέρδη χρήσης και υπολογιστεί η επιχειρηματική

αμοιβή(για τους ομόρρυθμους εταίρους ,οι ετερόρρυθμοι εταίροι δεν δικαιούνται επιχειρηματική αμοιβή),αφαιρούνται η επιχειρηματικές αμοιβές από τα φορολογικώς αναμορφωμένα κέρδη και αφού υπολογιστεί ο φόρος που αναλογεί στο νομικό πρόσωπο της Ο.Ε τα κέρδη είναι έτοιμα να διανεμηθούν. Τα κέρδη που αναλογούν στους ομόρρυθμους εταίρους φυσικά πρόσωπα φορολογούνται στο όνομα της εταιρίας με συντελεστή 29% αφού αφαιρεθεί επιχειρηματική αμοιβή για τους εταίρους αυτούς. Η επιχειρηματική αμοιβή προσδιορίζεται με την εφαρμογή του ποσοστού συμμετοχής του εταίρου στο 50% αυτών των κερδών της εταιρίας που δηλώθηκαν με την οικεία ετήσια δήλωσή της. Το τμήμα των κερδών που αναλογεί στα ετερόρρυθμα μέλη φορολογείται με συντελεστή 25%.

3.4 ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

3.4.1 ΓΕΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Η Ανώνυμη Εταιρεία είναι η κατ' εξοχήν και «αμιγώς» κεφαλαιουχική εταιρική μορφή, που μέσα από αυτήν επιτυγχάνεται να συγκεντρώνονται μεγάλα έως πολύ μεγάλα κεφάλαια και ταυτόχρονα να περιορίζεται η ευθύνη του κάθε εταίρου μέχρι του ποσού της εισφοράς του. Το εταιρικό κεφάλαιο της Α.Ε. ,διαιρείται σε ισόποσα τμήματα που αντιπροσωπεύονται από τίτλους (μετοχές) οι οποίοι μπορεί να μεταβιβαστούν ,ενώ κάθε εταίρος ευθύνεται μέχρι του ποσού της εισφοράς του οπού αυτό σημαίνει πως η Α.Ε διασφαλίζει τους εταίρους-μετόχους της από προσωπική ,απεριόριστη και αλληλέγγυα ευθύνη του ,με την ίδια την εταιρεία να ευθύνεται για τις υποχρεώσεις της με εγγύηση τη δική της περιουσία

Τα κύρια χαρακτηριστικά της μορφής αυτής είναι:

- Ο περιορισμός ευθύνης όλων των εταίρων μέχρι του ποσού της εισφοράς τους
- Η συγκέντρωση κεφαλαίων σημαντικού ύψους
- Η διαίρεση του κεφαλαίου σε μετοχές
- Η εύκολη μεταβίβαση της ιδιότητας του κεφαλαιούχου –εταίρου (μετόχου) ώστε αυτός να μπορεί να αποδεσμεύει εύκολα τα κεφάλαια του από μια συγκεκριμένη οικονομική δραστηριότητα
- Η καθαρή περιουσία (ίδιο κεφάλαιο) της επιχειρήσεως διαχωρίζεται σε μετοχικό κεφάλαιο και σε μη μετοχικό κεφάλαιο (αποθεματικά, διαφορές υπέρ το άρτιο ,ποσά προοριζόμενα για αύξηση μετοχικού κεφαλαίου ,κέρδη εις νέο κλπ.)
- Φορείς του κεφαλαίου της Α.Ε είναι οι κάτοχοι των τίτλων (μετοχών), οι οποίοι διατηρούν ενοχικό και όχι εμπράγματο δικαίωμα επί της περιουσίας της Α.Ε.
- Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις κάθε μετόχου ,εξαρτώνται από το ύψος της κεφαλαιακής του συμμετοχής, για αυτό η Α.Ε χαρακτηρίζεται ως κεφαλαιουχική και όχι ως προσωπική.
- Η Α.Ε αποτελεί νομικό πρόσωπο του οποίου τα δικαιώματα και υποχρεώσεις απορρέουν από το νόμο και το καταστατικό

- Σύμφωνα με το νόμο ,έχει εμπορική ιδιότητα έστω και αν το αντικείμενο των εργασιών της δεν είναι εμπορικές πράξεις
- Η οικονομική ευθύνη των μετόχων έναντι των τρίτων περιορίζεται μέχρι το ποσό συμμετοχής τους στη διαμόρφωση του κεφαλαίου της Α.Ε.

(Σαρσέντη & Παπαναστασάτου, 2002)

3.4.2 ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΩΝΥΜΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Τα όργανα διοίκησης της Α.Ε είναι :

1. Η γενική συνέλευση
2. Το διοικητικό συμβούλιο
3. Οι ελεγκτές

Η γενική συνέλευση: Είναι το ανώτατο διοικητικό όργανο σε μία ανώνυμα εταιρεία. Απαρτίζεται από τους μετόχους της εταιρείας και αποφασίζει για κάθε εταιρική απόφαση και οι κατά το νόμο αποφάσεις της είναι υποχρεωτικές για όλους τους μετόχους της .Για να συμμετέχουν στη γενική συνέλευση ,οι μέτοχοι, πρέπει να έχουν καταθέσει εμπροθέσμως τις μετοχές τους και να έχουν λάβει πιστοποιητικό συμμετοχής. Είναι η μόνη αρμόδια να προβεί σε τροποποίηση του καταστατικού ,καθώς και διορισμού των υπολοίπων οργάνων διοίκησης και ορισμού των αρμοδιοτήτων τους.(Λιάπης, 2008)

Διακρίνεται σε:

- ✓ **Τακτική:** Συγκαλείται υποχρεωτικά κάθε χρόνο και μέσα σε έξι μήνες το πολύ από τη λήξη της κάθε χρήσης .Οι αρμοδιότητες της είναι η έγκριση του ισολογισμού ,η διάθεση των αποτελεσμάτων ,ο διορισμός ή απαλλαγή των μελών του διοικητικού και των ελεγκτών κλπ. Για την εγκυρότητα των αποφάσεων της χρειάζεται «συνηθισμένη απαρτία» και «συνηθισμένη πλειοψηφία» δηλαδή απόλυτη πλειοψηφία του **αριθμού των μετοχών**(όχι των μετόχων) που εκπροσωπούνται στη Γενική Συνέλευση.

Απαρτία:

Αυξημένη απαρτία: Στη Γ.Σ συμμετέχουν πάνω από τα 2/3 των μετοχών με δικαίωμα ψήφου.

Καταστατική απαρτία: Το 50% των μετοχών με δικαίωμα ψήφου συν μία μετοχή με δικαίωμα ψήφου.

Απλή πλειοψηφία: Τουλάχιστον το 20% των μετοχών με δικαίωμα ψήφου.

- ✓ **Έκτακτη:** Συγκαλείται από το διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας όποτε χρειαστεί ,για λόγους που η νομοθεσία ή το καταστατικό επιβάλλουν εντός 10 ημερών μετά από κλήση των μετόχων ή των εκλεκτών σε μια οποιαδήποτε στιγμή. Για την εγκυρότητα των αποφάσεων της χρειάζεται «συνηθισμένη απαρτία» και «συνηθισμένη πλειοψηφία»
- ✓ **Καταστατική:** Πρόκειται για τη γενική συνέλευση των μετόχων και συγκαλείται με σκοπό την αναθεώρηση των όρων του καταστατικού(μεταβολή μετοχικού κεφαλαίου, συγχώνευση εταιρείας με άλλη, λύση εταιρείας ,αλλαγή έδρας ,του σκοπού της εταιρείας κλπ).

Το διοικητικό συμβούλιο: Είναι όργανο το οποίο διοικεί και εκπροσωπεί την εταιρεία. Εκλέγεται από τη Γενική συνέλευση και αποτελείται από τρία ή περισσότερα φυσικά πρόσωπα και δεν είναι ανάγκη να είναι μέτοχοι. Αποφασίζει με πλειοψηφία προσώπων και με αρμοδιότητα τη διοίκηση της εταιρείας ,τη διαχείριση της περιουσίας της και την επίδωξη του εταιρικού σκοπού. Συνέρχεται μία φορά το μήνα και εφόσον δεν απαγορεύεται από το καταστατικό μπορεί να μεταβιβάσει μεγάλο μέρος των αρμοδιοτήτων του σε διευθύνοντα σύμβουλο ή κάποιες μόνο σε εντεταλμένο σύμβουλο. Εκπροσωπεί την εταιρεία και τα μέλη του ,ευθύνονται για κάθε πράξη και παράλειψη έναντι των μετόχων και τρίτων και τέλος, έχει την ευθύνη για την τήρηση των βιβλίων. (Μακρυγιωργάκης, 2002)

Ελεγκτές: Είναι συμπληρωματικό όργανο της Α.Ε και εκλέγονται από την τακτική Γενική Συνέλευση των μετόχων ,για ένα έτος, προκειμένου να ελέγξουν τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις της εταιρείας και τον τρόπο διαχείρισης της από το Διοικητικό Συμβούλιο. Ορίζονται τουλάχιστον 2 πτυχιούχοι ανώτατων σχολών με άδεια ασκήσεως Οικονομολογικού Επαγγέλματος του Οικονομικού Επιμελητηρίου ,ηλικίας 35 ετών και άνω και με την προϋπόθεση να έχει παρέλθει τουλάχιστον πενταετία από την κτήση του πτυχίου. «Ο έλεγχος που διενεργούν δεν αρκείται μόνο στη λογιστική του πλευρά αλλά αφορά σε όλη τη πορεία των εταιρικών υποθέσεων τόσο κατά τη σκοπιμότητα όσο και κατά τη νομιμότητα τους,» (Μακρυγιωργάκης, 2002)

3.4.3 ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΝΩΝΥΜΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Το καθαρό αποτέλεσμα της χρήσεως σε μία εταιρεία μπορεί να είναι κέρδος ή ζημιά. Λόγω του ότι η Ανώνυμη εταιρεία έχει κεφαλαιουχικό χαρακτήρα, ζημιά δεν επιβαρύνει τους

μετόχους της εταιρείας ,αλλά την ίδια την εταιρεία. Η ζημιά παραμένει στον Ισολογισμό μειώνοντας την καθαρή θέση της εταιρείας με σκοπό να αποσβεστεί μελλοντικά από τα κέρδη κυρίως ή από το Τακτικό αποθεματικό ή σπάνια από την μείωση του μετοχικού κεφαλαίου. Το κέρδος χρήσεως από την άλλη ,υπόκειται σε διάθεση σύμφωνα με τα προβλεπόμενα :στο Ν. 2190/1920 (άρθρα 45 και 46), στο καταστατικό της εταιρείας και στη φορολογική νομοθεσία. Πρώτη θέση έχουν οι φορολογικές ,οι οποίες ρυθμίζουν τον τρόπο υπολογισμού του κέρδους που θα υπαχθεί σε φορολόγηση. Ακολουθούν οι διατάξεις του εταιρικού δικαίου οι οποίες καθορίζουν από οικονομική άποψη το παραδεκτό αποτέλεσμα και την τύχη του και τέλος ακολουθούν οι διατάξεις του καταστατικού που μετά από του εταιρικού δικαίου καθορίζουν παραπέρα τον προορισμό του αποτελέσματος. Συμπερασματικά λοιπόν ,για την σωστή αντιμετώπιση του κέρδους της Ανώνυμης εταιρείας ,πρέπει να η διάθεση του να αντιμετωπιστεί νομικά, φορολογικά και λογιστικά. Αρχικά ,είναι σημαντικό να προσδιοριστεί πότε υπάρχει κέρδος και πότε ζημιά αλλά και πόσο κέρδος ή ζημιά έχει προκύψει. Ο προσδιορισμός του είδους το αποτελέσματος ,γίνεται με βάση κανόνες που έχουν νομοθετηθεί και αποτελούν διατάξεις υποχρεωτικής εφαρμογής. Οι πηγές των διατάξεων αυτών είναι: η φορολογική νομοθεσία που προσδιορίζει το φορολογητέο αποτέλεσμα και είναι γενικής εφαρμογής από όλες τις επιχειρήσεις και η νομοθεσία που προσδιορίζει το οικονομικό αποτέλεσμα το οποίο εφαρμόζεται από το σύνολο των επιχειρήσεων επίσης και ειδικά για την Ανώνυμη εταιρεία από το Ν. 2190/1920.

Ο Ν.2190/1920 ,ορίζει γενικά ότι τα καθαρά κέρδη της εταιρείας προκύπτουν όταν από πραγματοποιημένα ακαθάριστα έσοδα ,αφαιρεθούν κάθε έξοδο, κάθε ζημιά ,οι νόμιμες αποσβέσεις και κάθε άλλο εταιρικό βάρος, αντίθετα ο φορολογικός νόμος αναφέρει σαφέστερα ότι ,το φορολογητέο εισόδημα μιας Α.Ε προκύπτει αν από τα έσοδα αφαιρεθούν οι αντίστοιχες δαπάνες που έγιναν για την παραγωγή των εσόδων αυτών. «Και σαν έσοδα ,προσδιορίζονται, εκείνα και όσα πρόκειται να υπαχθούν στην φορολογία ,σύμφωνα με το άρθρο του άρθρο του νόμου αυτού.» (Παπαδάτου & Πομόνης, 2006).

Εξαιρούνται λοιπόν έσοδα που είτε έχουν φορολογηθεί αυτοτελώς στη πηγή πχ μερίσματα από μετοχές είτε έχουν φορολογηθεί με άλλες διατάξεις και έχει εξαντληθεί η φορολογική τους υποχρέωση. Όσον αφορά, τις δαπάνες που εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδα αναφέρονται στο νόμο περιοριστικά και έγιναν για την παραγωγή των εσόδων που αναφέρθηκαν παραπάνω:

- Τα γενικά έξοδα διαχείρισεως

- Οι δαπάνες συντήρησης και επισκευής μηχανημάτων και εγκαταστάσεων
- Η αξία των α΄ υλών που χρησιμοποιήθηκαν
- Οι δουλεμένοι τόκοι
- Οι φόροι που βαρύνουν την επιχείρηση, εκτός από το φόρο του εισοδήματος
- Οι αποσβέσεις
- Τα μικροέξοδα κοινωνικής παράστασης και οι μικρών ποσών δωρεές και βοηθήματα της επιχείρησης
- Οι προβλέψεις για υποτίμηση παγίων στοιχείων Ενεργητικού για υπερτίμηση στοιχείων παθητικού
- Τα ποσά που καταβάλλονται για εξαγορά και για τόκους ιδρυτικών τίτλων ,εφόσον τα ποσά αυτά δεν προέρχονται από τα κέρδη της
- Οι τόκοι που καταβάλλονται στους μετόχους προνομιούχων μετοχών εφόσον δεν προέρχονται από τα κέρδη της
- Οι αμοιβές και αποζημιώσεις μελών του Δ.Σ που βαρύνουν την ίδια την Α.Ε.

3.4.4 ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ ΚΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΝΩΝΥΜΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Τα καθαρά κέρδη που προκύπτουν από τη δραστηριότητα μια Α.Ε διανέμονται ως εξής:

- Ένα τμήμα τους καταβάλετε ως μέρισμα (αμοιβή ανά μετοχή) στους μετόχους και στους κατόχους ιδρυτικών τίτλων
- Ένα τμήμα τους για αύξηση των αποθεματικών της Ανώνυμης Εταιρείας
- Ένα τμήμα τους ενδεχομένως να καταβληθεί στο προσωπικό της εταιρείας ως συμμετοχή του στα κέρδη σύμφωνα με νεότερες αντιλήψεις της πολιτικής προσωπικού.
- Για το φόρο εισοδήματος του νομικού προσώπου της εταιρείας . «Ο φόρος αυτός δεν αποτελεί δαπάνη που προσαυξάνει τα έξοδα της εταιρείας αλλά εκφράζει τη συμμετοχή του κοινωνικού συνόλου στο κερδοφόρο της αποτέλεσμα.» (Σαρσέντη & Παπαναστασάτου, 2002)

Η Ανώνυμη εταιρεία υπόκεινται σε φορολογία –φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων ,για το συνολικό της εισόδημα ή κέρδος που προκύπτει στην ημεδαπή ή την αλλοδαπή. Ο συντελεστής διαφέρει ανάλογα από το αν η εταιρεία είναι εισηγμένη στο χρηματιστήριο ή

όχι. Το φορολογητέο εισόδημα καθώς και τα κέρδη προς διάθεση μια Α.Ε προκύπτει από τα λογιστικά καθαρά κέρδη χρήσης όπως παρακάτω:

Σύνολο κερδών χρήσης (προ φόρου εισοδήματος)

Μείον - υπόλοιπο ζημιών προηγούμενων χρήσεων

Μείον - διαφορές φορολογικού ελέγχου προηγούμενων χρήσεων

Μείον - Φόροι μη ενσωματωμένοι στο λειτουργικό κόστος

Μείον -Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων

Ίσον = **Κέρδη προς διάθεση**

(Μακρυγιωργάκης, 2002)

Υπάρχουν κάποιοι βασικοί περιορισμοί κατά τη διανομή:

1. Στην Ανώνυμη εταιρεία κατά τον υπολογισμό των φορολογητέων κερδών μιας χρήσης ,πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και το ενδεχόμενο ύπαρξης υπολοίπου ζημιών προηγούμενων χρήσεων. Δηλαδή αν μια Α.Ε έχει ζημιές συνεχόμενα για τέσσερα έτη και κέρδη τον πέμπτο χρόνο ,πρώτα θα συμψηφίσει τις ζημιές και μετά θα διανείμει μερίσματα.
2. Από τα καθαρά κέρδη παρακρατείται υποχρεωτικά τουλάχιστο το 1/20(5%) για σχηματισμό τακτικού αποθεματικού με σκοπό την εξάλειψη ζημιών που βεβαιώνονται στο Ισολογισμό πριν τη διανομή μερίσματος(κερδών).Τα αποθεματικά αντιμετωπίζονται φορολογικά ,κατά αντίστοιχο τρόπο με τα διανεμόμενα κέρδη ,αφού ουσιαστικά πρόκειται για φορολογητέα αδιανέμητα κέρδη .
3. Την περίπτωση που η εταιρεία κατέχει ίδιες μετοχές ,πριν διανεμηθεί το οποιοδήποτε αποτέλεσμα ,πρέπει να παρακρατηθεί ισόποσο αποθεματικό για την κάλυψη ιδίων μετοχών.
4. Για να πραγματοποιηθεί διανομή ,πρέπει να εξασφαλίζεται τουλάχιστον πρώτο μερίσμα, είτε με την μεθοδολογία του Ν. 2190/20 (6% επί του καταβλημένου μετοχικού κεφαλαίου), είτε με το Ν. 879(35% των καθαρών κερδών χρήσης μείον του τακτικού αποθεματικού που αντιστοιχεί στη χρήση).

Συνοψίζοντας, τα βασικά και συνήθη βήματα κατά τη διανομή κερδών είναι:

- A. Κράτηση φόρου εισοδήματος Α.Ε.(φορολογικός συντελεστής 24%)
- B. Κράτηση για τακτικό αποθεματικό
- C. Διανομή πρώτου μερίσματος

Από η νομική πλευρά τώρα, η Α.Ε δεν έχει την πλήρη ελευθερία για τη διάθεση των καθαρών της κερδών με την επιδίωξη:

- ✓ να διασφαλίζεται η βιωσιμότητα της επιχείρησης, η ακεραιότητα του μετοχικού κεφαλαίου και των αποθεματικών
- ✓ να εξασφαλίζονται οι πιστωτές της επιχείρησης ,αφού η περιουσία της εταιρείας είναι η μόνη εγγύηση για αυτούς
- ✓ να εξασφαλίζονται οι λοιποί μέτοχοι από κάποιες αποφάσεις που θα μπορούσε να λάβει η πλειοψηφία ,σχετικά με την μη διανομή κερδών και τα κέρδη να κατευθυνθούν για το σχηματισμό αποθεματικών.

3.5 ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ (Ε.Π.Ε)

3.5.1 ΓΕΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Η εταιρεία περιορισμένης ευθύνης προσφέρεται κυρίως σε μεσαίες επιχειρήσεις ,όπου επιλέγεται από επενδυτές οι οποίοι θέλουν να αποφύγουν τα μειονεκτήματα των προσωπικών εταιρειών (Ο.Ε , Ε.Ε) όσο και των καθαρά κεφαλαιουχικών (Α.Ε). « Το απεριόριστο της ευθύνης των ομόρρυθμων εταίρων στις προσωπικές εταιρείες ,καθώς και η εξάρτηση της τύχης των επιχειρήσεων που έχουν περιληφθεί τύπο ΟΕ ή ΕΕ από τα πρόσωπα των εταίρων ,αποτελούν σοβαρά αντικίνητρα για την ανάπτυξη επιχειρηματικής δραστηριότητας σε περιπτώσεις που η εταιρεία προβλέπεται να έχει διαστάσεις οι οποίες θα ξεπερνούν αισθητά το μικρό μέγεθος.» (Σαρσέντη & Παπαναστασάτου, 2002). Εκτός από την απεριόριστη ευθύνη των εταίρων στις προσωπικές εταιρείες ,σημαντικό κριτήριο για ορισμένους επενδυτές είναι και το συγκεκριμένο ύψος ,ως ελάχιστο όριο εταιρικού κεφαλαίου όπου στην Ε.Π.Ε είναι 18.000,00 ευρώ μικρότερο από αυτό της Ανώνυμης εταιρείας. Επίσης ,ανατρεπτικό παράγοντα για την επιλογή του εταιρικού τύπου της Ανώνυμης Εταιρείας αντί αυτού της Ε.Π.Ε είναι το ότι η Α.Ε υπόκεινται σε έντονο κρατικό έλεγχο και εποπτεία που αποβλέπουν στην προστασία των πιστωτών και των μετόχων της μειοψηφίας. Η Ε.Π.Ε είναι εμπορική εταιρεία έστω και αν ο σκοπός της δεν είναι εμπορικός πχ ένα διαγνωστικό ιατρικό κέντρο .Θεωρούνται έμποροι κατά το νόμο έστω και αν οι πράξεις τους δεν είναι εμπορικές πχ ιατρικές υπηρεσίες. Αυτό έχει ως συνέπεια η Ε.Π.Ε να τηρεί τα εκ του νόμου οριζόμενα βιβλία και όλες τις υποχρεώσεις που απορρέουν.

3.5.2 ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΤΑΙΡΩΝ –ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Στην Ε.Π.Ε για τις εταιρικές υποχρεώσεις ευθύνεται πλέον μόνο η ίδια με την περιουσία της ,ενώ τα πρόσωπα των εταιρών της ευθύνονται πλέον μόνο μέχρι του ποσού της εισφοράς τους, διασφαλίζοντας έτσι τους εταίρους από πιθανή προσωπική ,αλληλέγγυα

και απεριόριστη ευθύνη. Κατά την διαδικασία λήψης αποφάσεων υπάρχει σεβασμός την προσωπικότητα των εταίρων της ,κάτι που δεν συμβαίνει στην Α.Ε, και δίνεται σημασία και στην πλειοψηφία του κεφαλαίου ,κάτι που δεν συμβαίνει στις προσωπικές εταιρείες. Πιο συγκεκριμένα ,στην συνέλευση των εταίρων της Ε.Π.Ε η λήψη αποφάσεων λαμβάνεται με πλειοψηφία παραπάνω του μισού του όλου αριθμού των εταίρων ενώ ταυτόχρονα οι πλειοψηφούντες εταίροι πρέπει να εκπροσωπούν πάνω από το μισό του κεφαλαίου. Δεν αρκεί δηλαδή η θέληση της πλειοψηφίας των προσώπων ούτε εκείνη μόνο της πλειοψηφίας του κεφαλαίου ,αλλά ένα σύνθετο κριτήριο συνδυασμού και των δύο αυτών πλειοψηφιών . Ο κάθε εταίρος μιας Ε.Π.Ε ,συμμετέχει στην εταιρεία με μία μόνο μερίδα συμμετοχής (μία μόνο ψήφος στην πλειοψηφία προσώπων για τη λήψη των αποφάσεων) ανεξάρτητα από το αριθμό των «κομματιών» του εταιρικού κεφαλαίου των οποίων είναι κάτοχος και που μπορεί να είναι περισσότερα από ένα .Δηλαδή .όλοι οι εταίροι αποκτούν μία μερίδα συμμετοχής ,σε αντίθεση με τα εταιρικά μερίδια που μπορούν να αποκτήσουν όσα επιθυμούν.

3.5.3 ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΕ

Τα κύρια όργανα διοίκηση της εταιρείας είναι:

- Η γενική συνέλευση των εταίρων
- Ο διαχειριστής ή διαχειριστές
- Οι ελεγκτές

Η γενική συνέλευση είναι το ανώτατο όργανο της εταιρείας συγκαλείται από τον ή τους διαχειριστές της εταιρείας και υποχρεωτικά μία φορά το χρόνο, εντός τριών μηνών από τη λήξη της διαχειριστικής χρήσης για να εγκρίνει τον Ισολογισμό, τα αποτελέσματα χρήσης καθώς και να απαλλάξει τους διαχειριστές από κάθε ευθύνη διαχειριστικών πράξεων (Τακτική Γενική Συνέλευση). Μπορεί να συγκληθεί επίσης και από την μειοψηφία (1/20 του εταιρικού κεφαλαίου) (Εκτακτη Γενική Συνέλευση)

Οι διαχειριστές μπορεί να είναι εταίροι ,μπορεί και όχι και διορίζονται από το καταστατικό .Εκπροσωπούν την εταιρεία ,διενεργούν κάθε πράξη διαχείρισης ή διάθεσης για λογαριασμό της και ευθύνονται για κάθε πράξη ή παράλειψη έναντι εταίρων και τρίτων. Έχουν την ευθύνη για την τήρηση των βιβλίων.

Οι ελεγκτές, ελέγχουν τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις (τουλάχιστον δύο),ώστε να μπορεί η Γενική Συνέλευση να αποφασίσει έγκυρα για τα ετήσια οικονομικά μεγέθη της εταιρείας.

3.5.4 ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΠΕ

Όσον αφορά την διάθεση των κερδών στην Ε.Π.Ε ,τα φορολογητέα κέρδη προκύπτουν αν από το σύνολο των φορολογικώς αναμορφωμένων κερδών αφαιρεθεί η επιχειρηματική αμοιβή για φυσικά πρόσωπα- διαχειριστές ,οι τρεις με τα μεγαλύτερα ποσοστά. Για την επιχειρηματική αμοιβή ,ισχύουν:

1. Λαμβάνεται μόνο από φυσικά πρόσωπα που έχουν την ιδιότητα εταίρου ή διαχειριστή. Άρα, νομικά πρόσωπα πχ άλλες εταιρείες που μετέχουν στην Ε.Π.Ε δεν δικαιούνται επιχειρηματική αμοιβή.
2. Δικαιούχοι επιχειρηματικής αμοιβής δεν μπορεί να είναι περισσότεροι από τρεις και είναι αυτοί με τα μεγαλύτερα ποσοστά.
3. Ως ποσοστό συμμετοχής λαμβάνεται αυτό που κάθε διαχειριστής- εταίρος διαθέτει κατά το χρόνο εγκρίσεως του Ισολογισμού της Ε.Π.Ε ,εκτός εάν η έγκριση καθυστερήσει πέρα από τρεις μήνες από τη λήξη της χρήσεως ,οπότε λαμβάνονται τα ποσοστά που διέθεταν οι εταίροι –διαχειριστές κατά τη λήξη του τριμήνου.
4. Αν υπάρχουν εταίροι –διαχειριστές με ίσα ποσοστά διαχείρισης περισσότεροι από τρεις τότε οι δικαιούχοι επιχειρηματικής αμοιβής καθορίζονται από την εταιρεία και πρέπει να δηλωθούν με αρχική εμπρόθεσμη δήλωση φορολογίας εισοδήματος του νομικού προσώπου της Ε.Π.Ε.
5. Αν εταίρος –διαχειριστής συμμετέχει με τις ιδιότητες αυτές και σε άλλες Ε.Π.Ε ή αν συμμετέχει ως ομόρρυθμο μέλος προσωπικής εταιρείας , δικαιούται να επιλέξει την εταιρεία από την οποία θα λάβει επιχειρηματική αμοιβή. Η επιλογή αυτή ισχύει για μία διαχειριστική χρήση και στη περίπτωση αυτή εισέρχεται στην θέση του επόμενος εταίρος.
6. Η επιχειρηματική αμοιβή υπολογίζεται με εφαρμογή του ποσοστού ,με το οποίο συμμετέχουν στην Ε.Π.Ε οι δικαιούχοι επί του 50% των φορολογητέων κερδών που δηλώνονται με την αρχική εμπρόθεσμη δήλωση φορολογίας εισοδήματος.

3.5.5 ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΕΡΔΩΝ ΚΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ Ε.Π.Ε

Κατά τη διάθεση των αποτελεσμάτων στην Ε.Π.Ε επιβάλλεται να σχηματιστεί τακτικό αποθεματικό, όπως στην Α.Ε και αναγνωρίζεται επιχειρηματική αμοιβή στους διαχειριστές, όπως στην Ο.Ε. Δηλαδή έχει χαρακτηριστικά μικτής εταιρείας.

Τα κέρδη της φορολογούνται με συντελεστή 35% και αναγνωρίζεται η μεταφορά ζημιάς για συμψηφισμό, με μελλοντικά κέρδη μέχρι και πέντε(5) ετών.

Η διανομή του κέρδους ακολουθεί την παρακάτω σειρά:

- 1) Υπολογίζεται η «επιχειρηματική αμοιβή» προκειμένου να προσδιοριστεί η φορολογική υποχρέωση της εταιρείας
- 2) Αφαιρείται ο φόρος εισοδήματος που θα καταβληθεί
- 3) Υπολογίζεται το ποσό του αποθεματικού με συντελεστή 5% πάνω στο ποσό κέρδους, πριν από την αφαίρεση της επιχειρηματικής αμοιβής
- 4) Μετά από την αφαίρεση του τακτικού αποθεματικού, το υπόλοιπο από τα κέρδη μοιράζεται στους εταίρους.

(Παπαδάτου & Πομόνης, 2006)

3.5.6 ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΕΠΕ

Η Ε.Π.Ε μπορεί να συσταθεί από ένα μόνο πρόσωπο ή να καταστεί μονοπρόσωπη. Σε αυτή τη περίπτωση οι αποφάσεις ασκούνται από ένα πρόσωπο, λαμβάνονται όμως αφού καταγραφούν σε πρακτικό προσυπογραφόμενο αυθημερόν από παριστάμενο συμβολαιογράφο της έδρας της εταιρείας. (Γκίνογλου, 2004)

3.5 ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ Ι.Κ.Ε

3.5.1 ΓΕΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Η Ι.Κ.Ε. Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία θεσπίστηκε το 2012 με τον ν. 4072/2012 και αποτελεί ένα νέο εταιρικό τύπο ο οποίος ήρθε για να αντικαταστήσει μακροπρόθεσμα την Ε.Π.Ε. και παράλληλα να αποτελέσει τον ενδιάμεσο εταιρικό τύπο μεταξύ Ο.Ε., Ε.Ε. και Ανώνυμης Εταιρείας, μία εταιρεία που συστήνεται και λειτουργεί με το μικρότερο δυνατό κόστος. Προσφέρει περισσότερα πλεονεκτήματα συγκριτικά με τις άλλες, όπως μεγάλη ευκολία ίδρυσης με μικρό κόστος, ευκολία διαχείρισης, κεφάλαιο ίδρυσης από 1 ευρώ, εξασφάλιση προσωπικής περιουσίας κλπ. Συνίσταται από έναν ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα. Ο διαχειριστής μπορεί να είναι φυσικό πρόσωπο σύμφωνα με το άρθρο 58 του Ν.4072/2012. Στην περίπτωση που ο εταίρος είναι νομικό πρόσωπο οφείλει να ορίσει φυσικό πρόσωπο που θα είναι διαχειριστής και η διάρκεια της ΙΚΕ είναι ορισμένου χρόνου εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στο καταστατικό της με μέγιστη διάρκεια τα δώδεκα (12) έτη από την σύστασή της. Όσον αφορά, το καταβαλλόμενο κεφάλαιο σύστασης μπορεί να ανέρχεται στο ελάχιστο ποσό του ενός (1) ευρώ, παρέχοντας ωστόσο τη δυνατότητα στους εταίρους να εισφέρουν, εκτός από κεφάλαιο σε χρήμα ή σε είδος και άλλου είδους εισφορές, όπως την ανάληψη υποχρέωσης εκτέλεσης εργασιών ή παροχής υπηρεσιών, οι οποίες λογίζονται και αυτές ως κεφάλαιο, με αποτέλεσμα τα πρόσωπα που εισφέρουν εργασία ή φερεγγυότητα στην εταιρία, να θεωρούνται ως εταίροι και να λαμβάνουν εταιρικά μερίδια. Η σύσταση ΙΚΕ μπορεί να πραγματοποιηθεί και από έναν μόνο επιχειρηματία (Μονοπρόσωπη). Για τις εταιρικές υποχρεώσεις ευθύνεται μόνο η εταιρεία με την περιουσία της. Με την εξαίρεση όμως των εταίρων που έχουν εισφέρει εγγυητικές εισφορές που ευθύνονται για τα εταιρικά χρέη μέχρι του ποσού που έχουν εγγυηθεί.

3.5.2 ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΤΑΙΡΩΝ-ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Βασικό στοιχείο που αφορά τους εταίρους της Ε.Π.Ε είναι η προστασία της ατομικής περιουσίας του εταίρου που παρέχει μια κεφαλαιουχική εταιρεία. Όταν μεγαλώνει ο τζίρος μια εταιρίας μεγαλώνουν και οι ανάγκες της για ανάπτυξη και επενδύσεις (κτίρια, νέα

προϊόντα, υποκαταστήματα, εξοπλισμός κλπ.) γεγονός που την οδηγεί πολλές φορές στον τραπεζικό δανεισμό. Όσο αφορά το κεφάλαιο μπορεί να συμμετέχει ένας ή πολλοί εταίροι αποσυνδέεται η εταιρική μορφή από το κεφάλαιο και ελάχιστο κεφάλαιο που απαιτείται είναι ένα (1) ευρώ.

Η νέα εταιρική μορφή ανταποκρίνεται και στον διαχωρισμό των λειτουργιών των εταίρων μέσα στην επιχείρηση. Είναι γνωστό ότι υπάρχουν εταίροι που εισφέρουν μετρητά, περιουσιακά στοιχεία, εταίροι που ασχολούνται με την καθημερινή δραστηριότητα (προσφορά εργασίας), εταίροι που εισφέρουν φερεγγυότητα, παρέχουν εγγυήσεις ατομικές ή εμπράγματα, εταίροι που εισφέρουν ειδικές γνώσεις και επιστημονικές ικανότητες.

Ο νέος αυτός εταιρικός τύπος διευκολύνει τη συνεργασία και τη συνύπαρξη μεταξύ των εταίρων αυτών, καθιστώντας την κατάλληλη για οικογενειακές επιχειρήσεις, καθώς και για επιχειρήσεις και συνεργασίες νέων επιχειρηματιών. Τα όργανα της εταιρείας είναι η **συνέλευση των εταίρων και ο/οι διαχειριστής/ές.**

Ο διαχειριστής μπορεί να μην είναι εταίρος ευθύνονται προσωπικά, αστικά και ποινικά απέναντι σε φορολογικούς και ασφαλιστικούς φορείς και η συνέλευση μπορεί να πραγματοποιηθεί και από απόσταση μέσω τηλεδιάσκεψης.

3.5.3 ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Μετά την έγκριση των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων (ισολογισμό, τον λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσης, τον πίνακα διάθεσης αποτελεσμάτων και το προσάρτημα), η διάθεση και η διανομή των κερδών πραγματοποιείται μετά από απόφαση των εταίρων. Η διάθεση των αποτελεσμάτων εμπεριέχει τόσο τη διανομή, όσο και την αποθεματοποίηση. Το νομικό πλαίσιο της συγκεκριμένης εταιρικής μορφής «φροντίζει» για την προστασία των πιστωτών της εταιρείας, γεγονός απολύτως λογικό αν αναλογιστεί κανείς πως το κεφάλαιο μιας ΙΚΕ είναι ελάχιστο έτσι κάθε έτος και πριν από κάθε διανομή κερδών πρέπει να κρατείται τουλάχιστον το 5% των καθαρών κερδών ή την κράτηση του 1/20 των καθαρών κερδών για σχηματισμό τακτικού αποθεματικού (παρ. 2, άρθρο 100, Ν 4072/2012). Το αποθεματικό αυτό μπορεί μόνο να κεφαλαιοποιείται ή να συμψηφίζεται με λογιστικές ζημιές. Ως γνωστό το τακτικό αποθεματικό «στηρίζει» το εταιρικό κεφάλαιο, στις περιπτώσεις που παρουσιάζονται ζημιές. Ενδέχεται να προβλέπεται από το καταστατικό η κράτηση και άλλων αποθεματικών, ή να αποφασίζεται από τους εταίρους, αν κάτι τέτοιο θεωρηθεί αναγκαίο. Ομοίως, οι εταίροι είναι αυτοί που αποφασίζουν για τα

κέρδη που θα διανεμηθούν. Παρόλα αυτά, μπορεί στο καταστατικό να ορίζεται ελάχιστη υποχρεωτική διανομή κερδών, χωρίς να είναι απαραίτητο. Τέλος, η συμμετοχή των εταίρων στα κέρδη είναι ανάλογη προς τον αριθμό των μεριδίων που έχει κάθε ένας.

3.5.4 ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΕΡΔΩΝ ΚΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ Ι.Κ.Ε

Το διανεμόμενο κέρδος για τους εταίρους, προκύπτει, αφού υπολογιστεί ο φόρος πάνω στα μετά τη φορολογική αναμόρφωση ,λογιστικά κέρδη και αφαιρεθεί από αυτά. Στη συνέχεια ,υπολογίζεται το τακτικό αποθεματικό και αφαιρείται ,μαζί με το πρόσθετο αποθεματικό (αν υπάρχει) από τα λογιστικά κέρδη. Τέλος βάση του ποσοστού συμμετοχής υπολογίζεται το διανεμόμενο κέρδος στον κάθε εταίρο.

Συντελεστής φορολογίας κερδών:

- 29% για το 2018
- 28% από 01.01.2019
- 27% από 01.01.2020
- 26% από 01.01.2021
- 25% από 01.01.2022 και ο φόρος μερισμάτων 10% από 1.1.2019.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΙΚΩΝ ΤΥΠΩΝ

4.1 ΕΠΙΛΟΓΗ ΝΟΜΙΚΗΣ ΜΟΡΦΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΙΚΩΝ ΤΥΠΩΝ

4.1.1 ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ

Αρχικά, υπάρχουν κάποια βασικά κριτήρια, στα οποία ένας επενδυτής μπορεί να βασιστεί ώστε να επιλέξει τον ορθό εταιρικό τύπο για τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες, και αυτά είναι:

- Αν υπάρχει η ανάγκη ή η απαίτηση για την ύπαρξη συντάιρου ή κεφαλαίων
- Αν υπάρχει η θέληση για ευθύνη με την προσωπική περιουσία
- Ο προσδοκώμενος κύκλος εργασιών
- Η φορολογική επιβάρυνση του κάθε εταιρικού τύπου
- Η ασφαλιστική επιβάρυνση
- Το κόστος λογιστικής παρακολούθησης

Εκτός, από τα παραπάνω βασικά κριτήρια, βασικό ρόλο για την επιλογή νομικής μορφής, έχει και το είδος της επιχείρησης. Υπάρχουν περιπτώσεις επιχειρήσεων που μπορούν να λειτουργούν μόνο ως ατομικές και άλλες που αναγκαστικά πρέπει να έχουν συμμετοχικό χαρακτήρα. Έπειτα, η διάθεση να ρίσκο των κεφαλαίων επηρεάζει σημαντικά την απόφαση για την επιλογή του νομικής μορφής εταιρείας.

4.2 ΒΑΣΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ ΣΥΓΚΡΙΣΗΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΙΚΩΝ ΤΥΠΩΝ

4.2.1 ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΤΗΡΗΣΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Αναλόγως το είδος της επιχείρησης και τον τζίρο, τηρούνται απλογραφικό ή διπλογραφικό λογιστικό σύστημα. Απλογραφικό σύστημα τήρησης λογιστικών βιβλίων εφαρμόζει η ατομική επιχείρηση, η ομόρρυθμη εταιρεία και η ετερόρρυθμη εταιρεία εφόσον δεν ξεπερνούν σε τζίρο το 1.500.000 ευρώ, ενώ διπλογραφικό σύστημα εφαρμόζει η ατομική επιχείρηση εφόσον ξεπερνούν το 1.500.000 για δύο συνεχόμενες ετήσιες περιόδους (ή προαιρετικά), διπλογραφικό σύστημα τηρούν και οι Ο.Ε και Ε.Ε εφόσον ξεπερνούν ε τζίρο το 1.500.000 ευρώ (ή προαιρετικά), ενώ οι Ι.Κ.Ε, Ε.Π.Ε και Α.Ε τηρούν υποχρεωτικά διπλογραφικό σύστημα.

4.2.2 ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΚΕΡΔΩΝ ΚΑΙ ΦΟΡΟΣ ΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ

Ο συντελεστής φόρου για την ατομική επιχείρηση , αλλάζει σύμφωνα με το εισόδημα (μισθοί, συντάξεις ,επιχειρηματική δραστηριότητα). Από 0 έως 20.000 ο φορολογικός συντελεστής είναι 22% , από 20.001 έως 30.000 είναι 29% ,από 30.001 έως 40.000 είναι 37% και από 40.001 και πάνω είναι 45%. Ο συντελεστής φορολογίας για Ο.Ε , Ε.Ε, Ι.Κ.Ε , Ε.Π.Ε, και Α.Ε είναι 29%.

Φόρος μερισμάτων: Στην ατομική επιχείρηση δεν υπάρχει φόρος μερισμάτων. Όσον αφορά την Ο.Ε και την Ε.Ε ο συντελεστής φόρου μερισμάτων είναι 15% εφόσον εφαρμόζει διπλογραφικό σύστημα και στην Ι.Κ.Ε ,Ε.Π.Ε και Α.Ε είναι 15%.

4.2.3 ΚΑΝΟΝΕΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΚΕΡΔΩΝ

Όσον αφορά την Ατομική επιχείρηση ,όλα τα κέρδη ανήκουν στον ιδιοκτήτη. Για την Ο.Ε και Ε.Ε όλα τα κέρδη ανήκουν στους εταίρους και διανέμονται βάση του ποσοστού συμμετοχής τους στο κεφάλαιο, εκτός αν υπάρχει άλλη σχετική συμφωνία. Όσον αφορά την Ι.Κ.Ε οι εταίροι αποφασίζουν για τα κέρδη που θα διανεμηθούν, με δυνατότητα διανομής κερδών όχι με βάση τα ποσοστά συμμετοχής , για ορισμένο χρόνο που δεν ξεπερνά την δεκαετία. Στην Ε.Π.Ε ,οι εταίροι πάλι αποφασίζουν για την διανομή των κερδών και υπάρχει η δυνατότητα για διανομή με διαφορετικό τρόπο από αυτόν του ποσοστού συμμετοχής αν προβλέπεται κάτι τέτοιο στο καταστατικό. Τέλος ,στην Α.Ε οι μέτοχοι αποφασίζουν για τα κέρδη που θα διανεμηθούν και μόνο. Τακτικό αποθεματικό, υποχρεούνται να τηρούν μόνο οι Ι.Κ.Ε ,Ε.Π.Ε και Α.Ε με ποσοστό 5% επί των κερδών, καθώς και πρόσθετα αποθεματικά μόνο αν υπάρχει πρόβλεψη στο καταστατικό ή απόφαση των μετόχων. Τώρα, υποχρέωση ελάχιστης διανομής κερδών τηρείται με βάση τις προβλέψεις του καταστατικού για Ο.Ε και Ε.Ε με διπλογραφικό λογιστικό σύστημα, ενώ εάν τηρείται απλογραφικό σύστημα μετά το τέλος της διαχειριστικής χρήσης ,θεωρείται πως όλα τα κέρδη διανέμονται στους εταίρους. Όσον αφορά την Ι.Κ.Ε , η ελάχιστη υποχρεωτική διανομή κερδών ορίζεται από το καταστατικό , ενώ στην Ε.Π.Ε ,εάν δεν υπάρχει αντίστοιχη πρόβλεψη στο καταστατικό όλα τα κέρδη θεωρούνται διανεμητέα. Τέλος, στην Α.Ε η υποχρέωση ελάχιστης διανομής καθορίζεται με ποσοστό 35% επί των καθαρών κερδών με δυνατότητα μη διανομής με πλειοψηφία 80%, Η δυνατότητα προμερίσματος, δίνεται στην Ατομική επιχείρηση, στην Ο.Ε και Ε.Ε με προσωρινές απολήψεις. Δεν δίνεται στην Ι.Κ.Ε και στην Ε.Π.Ε ,ενώ στην Α.Ε δίνεται με προϋποθέσεις.

4.2.4 ΤΕΛΟΣ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΟΣ

Για τις ατομικές επιχειρήσεις που η έδρα τους είναι σε πόλεις με πληθυσμό μικρότερο από 200.000 το τέλος επιτηδεύματος είναι 650 ευρώ και για Ο.Ε, Ε.Ε ,Ι.Κ.Ε , Ε.Π.Ε Α.Ε το τέλος επιτηδεύματος είναι στα 800 ευρώ. Για τις ατομικές επιχειρήσεις που η έδρα τους είναι σε πόλεις με πληθυσμό μεγαλύτερο από 200.000 το τέλος επιτηδεύματος είναι πάλι στα 650 ευρώ ,ενώ για Ο.Ε, Ε.Ε, Ι.Κ.Ε, Ε.Π.Ε, και Α.Ε είναι στα 1.000 ευρώ. Εξαιρούνται οι εμπορικές επιχειρήσεις και οι ελεύθεροι επαγγελματίες που ασκούν τη δραστηριότητα τους σε χωριά με πληθυσμό έως 500 κατοίκους και σε νησιά κάτω από 3.100 κατοίκους εκτός αν πρόκειται για τουριστικούς τόπους. Επίσης ,οι ατομικές επιχειρήσεις εξαιρούνται από την επιβολή του τέλους επιτηδεύματος εάν δεν έχουν υπερβεί τα πρώτα πέντε έτη από την πρώτη έναρξη εργασιών.

4.2.5 ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ ΦΟΡΟΥ

Για όλα τα είδη των τύπων επιχειρηματικής δραστηριότητας το ποσοστό προκαταβολής φόρου είναι 100%, σε σχέση με το φόρο του προηγούμενου έτους, ενώ υπάρχει μια διαφοροποίηση κατά τα πρώτα έτη λειτουργίας . Για την ατομική επιχείρηση μειώνεται στο 50% για το πρώτο έτος λειτουργίας, ενώ για τις υπόλοιπες μειώνεται στο 50% για τα τρία πρώτα έτη λειτουργίας. Η μείωση αυτή δεν εφαρμόζεται για τα νομικά πρόσωπα που προέρχονται από μετατροπή ή συγχώνευση άλλων επιχειρήσεων.

4.2.6 ΕΛΑΧΙΣΤΟ ΕΤΑΙΡΙΚΟ Ή ΜΕΤΟΧΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ –ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ –ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΤΑΙΡΩΝ-ΜΕΤΟΧΩΝ

Το ελάχιστο εταιρικό υποχρεωτικό κεφάλαιο ισχύει μόνο για τις κεφαλαιουχικές και μικτές εταιρείες. Για την Ατομική επιχείρηση δεν υπάρχει σχετική ρύθμιση που να απαιτεί συγκεκριμένο ύψος κεφαλαίου , το ίδιο ισχύει και για την Ο.Ε και Ε.Ε. Για την Ι.Κ.Ε και την Ε.Π.Ε ανέρχεται στο ένα (1) ευρώ, ενώ για την Α.Ε ανέρχεται στα 25.000 ευρώ. Η διάρκεια λειτουργίας για τις προσωπικές εταιρείες(Ο.Ε ,Ε.Ε) είναι αόριστη, ενώ για την Ατομική έως το θάνατο του επιχειρηματία. Για την Ι.Κ.Ε ,αν δεν ορίζεται διάρκεια είναι στα δώδεκα (12) έτη από τη σύσταση της ,ενώ ορισμένου χρόνου είναι και για την Ε.Π.Ε. Για την Α.Ε η διάρκεια λειτουργίας σύμφωνα με την αλλαγή που έγινε με το Ν. 4548/2018 είναι αόριστη. Σύμφωνα με τις διατάξεις , για την Ατομική επιχείρηση ο ελάχιστος αριθμός εταίρων είναι ένας ,ενώ για την Ο.Ε και Ε.Ε είναι δύο (ο ένας τουλάχιστον πρέπει να είναι ομόρρυθμος). Οι Ε.Π.Ε, Ι.Κ.Ε, και Α.Ε μπορούν να είναι και μονοπρόσωπες ,δηλαδή να

διαχειρίζονται από έναν εταίρο – μέτοχο. Δυνατότητα εισαγωγής στο χρηματιστήριο έχει μόνο η Ανώνυμη εταιρεία.

4.2.7 ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΛΗΨΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ - ΕΥΘΥΝΗ ΕΤΑΙΡΩΝ Ή ΜΕΤΟΧΩΝ

Την απόλυτη ευθύνη για τη διαδικασία λήψης αποφάσεων για την Ατομική επιχείρηση, έχει ο επιχειρηματίας, για τις προσωπικές εταιρείες (Ο.Ε και Ε.Ε), ανώτατο όργανο διοίκησης είναι οι εταίροι ενώ για τις Ι.Κ.Ε, Ε.Π.Ε και Α.Ε είναι η γενική συνέλευση των εταίρων – μετόχων, η οποία πρέπει να έχει πραγματοποιηθεί έως τις 10 Σεπτεμβρίου του κάθε έτους. Η λήψη των αποφάσεων για τις Ο.Ε και Ε.Ε πρέπει να γίνεται με συμφωνία όλων των εταίρων ή εφόσον έχει συμφωνήσει η πλειοψηφία τους. Για τη Ι.Κ.Ε, η συνέλευση αποφασίζει με απόλυτη πλειοψηφία του συνολικού αριθμού των εταιρικών μεριδίων. Η Ε.Π.Ε, σεβόμενη και της προσωπικότητας των εταίρων της αλλά και το ύψος της εισφοράς του καθενός στο κεφάλαιο, για τη λήψη των αποφάσεων απαιτεί την πλειοψηφία (50% και πάνω, του αριθμού των εταίρων οι οποίοι όμως εκπροσωπούν πλέον του 50% του κεφαλαίου, εφόσον δεν έχει συμφωνηθεί διαφορετικά. Τέλος, οι αποφάσεις της γενικής συνέλευσης των μετόχων της Α.Ε, λαμβάνονται με απόλυτη πλειοψηφία των εκπροσωπούμενων σε αυτήν ψήφων. Όσον αφορά, το όργανο διοίκησης και εκπροσώπησης για τους διάφορους εταιρικούς τύπους είναι διαφορετικό ανά περίπτωση. Στην Ατομική Επιχείρηση, πάντα είναι ο επιχειρηματίας, για τις προσωπικές εταιρείες είναι όλοι οι εταίροι (εκτός των ετερόρρυθμων και αν ορίζεται διαφορετικά στο καταστατικό), για την Ι.Κ.Ε όργανο διοίκησης και εκπροσώπησης είναι ο διαχειριστής, ένας ή περισσότεροι. Μπορεί να είναι μόνο φυσικό πρόσωπο, εταίρος ή μη. Στην Ε.Π.Ε, οι εταίροι δρουν συλλογικά, σε περίπτωση που δεν έχει συμφωνηθεί αλλιώς, ενώ στην Α.Ε είναι το διοικητικό συμβούλιο το οποίο αποτελείται από τρία(3) έως δεκαπέντε(15) μέλη, με δυνατότητα και μονοπρόσωπου σε ειδικές περιπτώσεις.

4.2.8 ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΕΤΑΙΡΩΝ /ΜΕΤΟΧΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΩΝ ΣΤΟΝ ΕΦΚΑ

Η ασφαλιστική επιβάρυνση των εταίρων –μετόχων αποτελεί βασικό κριτήριο για την επιλογή της κατάλληλης μορφής επιχείρησης. Στην Ατομική επιχείρηση και τις προσωπικές εταιρείες η ασφάλιση λόγω συμμετοχής είναι υποχρεωτική, το ίδιο ισχύει και στην Ε.Π.Ε. Στην Ι.Κ.Ε από την άλλη δεν ισχύει κάτι τέτοιο, εκτός αν πρόκειται για μονοπρόσωπη. Στην Α.Ε είναι υποχρεωτική μόνο εάν έχει ο εταίρος ποσοστό 3% και άνω

και συμμετέχει στο Διοικητικό Συμβούλιο. Το ποσοστό ασφαλιστικής επιβάρυνσης ,ανέρχεται στο 26,95%. Αν ο εταίρος είναι και διαχειριστής για τις Ο.Ε και Ε.Ε υπάρχει ασφάλιση (σαν μισθωτός) εφόσον λαμβάνει αμοιβές , για την Ι.Κ.Ε ασφαρίζεται σε κάθε περίπτωση (ανεξαρτήτως αν λαμβάνει αμοιβές ή όχι). Όσον αφορά την Ε.Π.Ε ασφαρίζεται κανονικά σαν μισθωτός, σε περίπτωση που λαμβάνει αμοιβές και τέλος στην Α.Ε αν λαμβάνει αμοιβές μελών Διοικητικού Συμβουλίου ασφαρίζεται κανονικά σας μισθωτός.

Τρόπος υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών:

Σύμφωνα με το νόμο 4387, οι ασφαλιστικές εισφορές προς τον ΕΦΚΑ των ελευθέρων επαγγελματιών ,των αυτοαπασχολούμενων και των αγροτών ,υπολογίζονται πάνω στο «εισόδημα που προκύπτει από την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας κατά το προηγούμενο φορολογικό έτος», σύμφωνα με τον κώδικα φορολογίας εισοδήματος και στο οποίο συμπεριλαμβάνονται από 1/1/2018 οι καταβλητέες ασφαλιστικές εισφορές. Εάν για παράδειγμα το εισόδημα από την επαγγελματική δραστηριότητα κατά το προηγούμενο φορολογικό έτος είναι 25.000 ευρώ και οι καταβλητέες ασφαλιστικές εισφορές είναι 5.570 ευρώ για τον υπολογισμό των ασφαλιστικών εισφορών του τρέχοντος έτους. Σύμφωνα με τα άρθρα 38, 39 και 40 του ν.4387/2010 υπάρχει ανώτατο και κατώτατο όριο ασφαλιστέων αποδοχών/εισοδήματος επί του οποίου υπολογίζονται οι μηνιαίες ασφαλιστικές εισφορές. Για τους ελεύθερους επαγγελματίες (ασφαλισμένους προερχόμενους από το πρώην ΟΑΕΕ) και για τους αυτοαπασχολούμενους(ασφαλισμένους προερχόμενους από το πρώην ΕΤΑΑ). Προβλέπεται κατώτατο όριο μηνιαίου εισοδήματος ίσο με τον εκάστοτε προβλεπόμενο κατώτατο μισθό άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών(σήμερα είναι στα 586.08 ευρώ). Για ασφαλισμένους κάτω 5ετίας προερχόμενους από το ΕΤΑΑ και απόφοιτους σχολών ανώτατης εκπαίδευσης που είναι εγγεγραμμένοι σε επιστημονικούς συλλόγους ή επιμελητήρια που έχουν την μορφή ΝΠΔΔ (προερχόμενους από τον ΟΑΕΕ) για τα πρώτα πέντε έτη ασφάλισης ,το κατώτατο διαμορφώνεται στο 70% του ανωτέρου ποσού (δηλ στα 410,26). Στην ασφάλιση του πρώην ΟΑΕΕ υπάγονται υποχρεωτικά τα μέλη ή μέτοχοι Οργανισμών ,Κοινοπραξιών ή κάθε μορφής εταιρειών (εκτός Α.Ε και Ι.Κ.Ε) των οποίων ο σκοπός συνιστά δραστηριότητα και για αυτή τη δραστηριότητα τα πρόσωπα αυτά υπάγονται στην ασφάλιση του ΟΑΕΕ(σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Π.Δ 258/2005). Επίσης στην υποχρεωτική ασφάλιση του πρώην ΟΑΕΕ υπάγονται υποχρεωτικά οι εταίροι στις προσωπικές εταιρείες και στις Ε.Π.Ε, οι διαχειριστές των Ι.Κ.Ε που ορίστηκαν με το καταστατικό ή με απόφαση των εταίρων αλλά και ο εταίρος της μονοπρόσωπης Ι.Κ.Ε.

Επιπλέον όταν οι εταίροι λειτουργούν και ως διαχειριστές κατηγοριοποιούνται σε δύο περιπτώσεις βάση της αμοιβής που λαμβάνουν από το καθήκον του διαχειριστή.

- Αν δεν λαμβάνουν αμοιβή ,αλλά λαμβάνουν το ανάλογο μέρος επί των κερδών της επιχείρησης καταβάλλουν ασφαλιστικές εισφορές επί των σχετικών μερισμάτων .
- Αν λαμβάνουν αμοιβή ,τότε υπάρχει υποχρέωση υπαγωγής στην ασφάλιση του πρώην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και στην καταβολή ασφαλιστικών εισφορών βάση του άρθρου 38 του ν.4387/2016 εφαρμοζόμενων των προβλέψεων του άρθρου 36 παρ. 1 του ν.4387/2016 περί παράλληλης ασφάλισης.

Όσον αφορά στις επιχειρήσεις που έχουν επιλέξει τον εταιρικό τύπο Ι.Κ.Ε, οι εταίροι δεν υποχρεούνται σε καθεστώς ασφάλισης του πρώην ΟΑΕΕ συνεπώς δεν υπάρχει κι η υποχρέωση για καταβολή ασφαλιστικών εισφορών. Αν ο εταίρος της Ι.Κ.Ε ,ασκεί καθήκοντα διαχείρισης ,τότε υποχρεούται για ασφάλιση αλλά και στη καταβολή ασφαλιστικών εισφορών επί του εισοδήματος που προκύπτει ως διαχειριστής και όχι στα μερίσματα που λαμβάνει ως εταίρος. Όσον αφορά την μονοπρόσωπη Ι.Κ.Ε ,ως μοναδικός εταίρος είναι παράλληλα και διαχειριστής και η υποχρέωση ασφάλισης προκύπτει και από τις δύο ιδιότητες , και οι ασφαλιστικές εισφορές υπολογίζονται στο άθροισμα του εισοδήματος που προέρχεται και από τη ιδιότητα του εταίρου (μέρισμα) και από την ιδιότητα του διαχειριστή(αμοιβή). Τέλος σχετικά με τις εισφορές μελών Διοικητικού – Συμβουλίου για τις Α.Ε, τα πρόσωπα που είναι μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου Α.Ε και λαμβάνουν αμοιβή ,καταβάλλουν ασφαλιστικές εισφορές ως μισθωτοί ,αλλά για τα μέλη του Δ.Σ με αντικείμενο επιχειρήσεως επαγγελματική, βιοτεχνική ή εμπορική δραστηριότητα και εφόσον είναι μέτοχοι με ποσοστό 3% τουλάχιστον .καταβάλλουν ασφαλιστικές εισφορές ως ελεύθεροι επαγγελματίες, ως ασφαλισμένοι του πρώην ΟΑΕΕ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΕΠΙΛΟΓΗ ΕΤΑΙΡΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

5.1 ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΜΕ ΜΙΚΡΟ ΤΖΙΡΟ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟ ΚΥΚΛΟ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Για εταιρείες μικρές, μεσαίες και οικογενειακές η προτιμότερη επιλογή εταιρικού τύπου είναι η *Ατομική Επιχείρηση* ή η *Ι.Κ.Ε.* Υπάρχουν τα δύο σημαντικότερα χαρακτηριστικά που χαρακτηρίζουν τους δύο αυτούς εταιρικούς τύπους, ένα για τον καθένα. Το μεγάλο πλεονέκτημα που χαρακτηρίζει την Ι.Κ.Ε και το οποίο την καθιστά προτιμότερη από την Ατομική Επιχείρηση ,για μια οικογενειακή επιχειρηματική προσπάθεια είναι ότι για τις εταιρικές υποχρεώσεις της ευθύνεται αποκλειστικά η εταιρεία με την παρουσία της ,κάτι που δεν συμβαίνει με την Ατομική Επιχείρηση. Αυτό σημαίνει ότι τα περιουσιακά στοιχεία του επιχειρηματία που θα επιλέξει τον εταιρικό τύπο της Ι.Κ.Ε, θα είναι ασφαλή ακόμα και σε νομικό πλαίσιο (δικαστήριο). Από την άλλη πλευρά το μεγάλο πλεονέκτημα της Ατομικής Επιχείρησης αφορά στο χαμηλό κόστος λειτουργίας. Ο επιχειρηματίας σε αυτή την περίπτωση έχει πολύ χαμηλό κόστος μηνιαίας συντήρησης(πάγια και σταθερά έξοδα) κάτι που δεν συμβαίνει στην Ι.Κ.Ε. Το κόστος αυτό, αναφέρεται κυρίως στη λογιστική υποστήριξη που επιβαρύνει τον ελεύθερο επαγγελματία. Ειδικότερα ,για τη λογιστική υποστήριξη μιας σχετικά απλής Ατομικής Επιχείρησης ,το μηνιαίο κόστος ξεκινά από 50,00 ευρώ έως 150,00 ευρώ. Για την λογιστική υποστήριξη μιας σχετικά απλής εταιρείας Ι.Κ.Ε ,το μηνιαίο κόστος ξεκινά από 250,00 ευρώ έως 1.000,00 ευρώ. Συνεπώς, σχετικά με την επιβίωση της επιχείρησης το μεγάλο πλεονέκτημα αυτό, της Ατομικής Επιχείρησης, είναι καθοριστικής σημασίας. Πέρα από τα παραπάνω, όσον αφορά την ευελιξία ,για τους δύο αυτούς εταιρικούς τύπους, προβάδισμα «παίρνει» η Ατομική Επιχείρηση. Για την Ατομική Επιχείρηση, κάθε μεταβολή δραστηριότητας (αλλαγή ΚΑΔ, αλλαγή ,αλλαγή έδρας κ.λ.π), γίνεται ενημερώνοντας τον ΕΦΚΑ και το μητρώο της αντίστοιχης εφορίας. Στην Ι.Κ.Ε ,απαιτείται να γίνει τροποποίηση του καταστατικού και στη συνέχεια ενημέρωση όλων των φορέων με το καινούργιο καταστατικό. Τέλος, θετικό πρόσημο δίνει στην Ατομική επιχείρηση η ευνοϊκή μεταχείριση για νέους ελεύθερους επαγγελματίες καθώς και για επιχειρήσεις με μικρό τζίρο. Αναλυτικά:

- ✓ Αν τα ετήσια συνολικά ακαθάριστα έσοδα, δεν ξεπερνούν τα 10.000 ευρώ, δίνεται η δυνατότητα απαλλαγής από το καθεστώς του Φ.Π.Α.

- ✓ Απαλλαγή ,για το τέλος επιτηδεύματος και κατάταξη στη χαμηλότερη κλίμακα ΕΦΚΑ για τα πρώτα πέντε χρόνια.
- ✓ Επιτρέπεται η συνεισφορά εργασίας για συγγενείς πρώτου βαθμού ,χωρίς να πρέπει να ασφαλιστούν στον ΕΦΚΑ
- ✓ Το ποσοστό φορολογίας για Ατομικές Επιχειρήσεις των οποίων τα καθαρά κέρδη δεν ξεπερνούν τις 10.000 ευρώ ,ο συντελεστής φορολογίας είναι 9%.

Η Ι.Κ.Ε από την άλλη, εκτός του πολύ σημαντικού πλεονεκτήματος της, που είναι η προστασία της ατομικής περιουσίας, άλλο θετικό στοιχείο είναι το ότι, ως νομικό πρόσωπο που είναι ,διαχειρίζεται καλύτερα και επωφελείται σημαντικά, σε θέματα με εκπιπτόμενες δαπάνες αυξάνοντας έτσι τα έξοδα ,ώστε να μειωθούν αισθητά τα φορολογητέα κέρδη. Επίσης ,οι αμοιβές του Διοικητικού Συμβουλίου ,όπου αυτές υπολογίζονται ως έξοδα μισθοδοσίας ,άρα αυξάνονται τα έξοδα της εταιρείας και μειώνονται παράλληλα τα κέρδη. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα το εισόδημα που παρουσιάζουν οι εταίροι να είναι μικρότερο άρα έχουν και μειωμένες ασφαλιστικές εισφορές.

Σύγκριση των βασικών χαρακτηριστικών:

Συντελεστής φορολογίας:

Ατομική Επιχείρηση:

- 9% για κέρδη από 1 έως 10.000 ευρώ.
- 22% για κέρδη από 10.001 έως 20.000 ευρώ.
- 28% για κέρδη από 20.001 έως 30.000 ευρώ
- 36% για κέρδη από 30.001 έως 40.000 ευρώ.
- 44% για κέρδη πάνω από 40.000 ευρώ.

Μονοπρόσωπη Ι.Κ.Ε:

- 24% ανεξάρτητα του ύψους των κερδών.

Τέλος επιτηδεύματος:

(με βάση τον πληθυσμό της έδρας)

Ατομική επιχείρηση:

- 650,00 ευρώ(Απαλλαγή τα πρώτα πέντε έτη)

Μονοπρόσωπη Ι.Κ.Ε.:

- 800,00 έως 1.000,00 ευρώ

Προκαταβολή φόρου:

Ατομική επιχείρηση:

- 95% (50% τα τρία πρώτα έτη)

Μονοπρόσωπη Ι.Κ.Ε.:

- 95% (50% τα τρία πρώτα έτη)

Λογιστική Υποστήριξη:

Ατομική επιχείρηση:

- 50,00 ευρώ έως 300,00 ευρώ
Β' απλογραφικά

Μονοπρόσωπη Ι.Κ.Ε.:

- 250,00 ευρώ έως 1.000,00 ευρώ
Γ' διπλογραφικά

Ευθύνη εταίρων:

Ατομική επιχείρηση:

- Απεριόριστη-προσωπική περιουσία
- *Ατομική επιχείρηση:*
- Ευθύνη της Ι.Κ.Ε .Ευθύνη μέχρι το ύψος των εισφορών του κάθε εταίρου.

Ασφάλιση στον ΕΦΚΑ:

Ατομική επιχείρηση:

- ΝΑΙ

Μονοπρόσωπη Ι.Κ.Ε.:

- Μόνο οι διαχειριστές.

Συμπερασματικά,

Όταν η επιχείρηση πρόκειται –αναμένει να δηλώνει μεγάλο ποσοστό κερδών από τη αρχή ,με αυτό να συνεπάγεται το άνοιγμα υποκαταστημάτων και την πραγματοποίηση αγορών ,η περίπτωση της Ι.Κ.Ε είναι αυτή που συμφέρει. Αν όμως οι πόροι που είναι διαθέσιμοι είναι λίγοι και οι δυνατότητες πιο περιορισμένες η Ατομική Επιχείρηση αποτελεί ένα καλό ξεκίνημα και στη συνέχεια μπορεί να γίνει η μετατροπή σε όποιο άλλο είδος εξυπηρετεί ανάλογα με την πρόοδο της. Με αυτό τον τρόπο εξυπηρετείται και η ανάπτυξη της επιχείρησης. Για παράδειγμα: Μια οικογενειακή επιχείρηση που αντικείμενο θα έχει την παραγωγή – παρασκευή- πώληση γλυκών και άρτου θα ευνοηθεί αν κατά την ίδρυση της επιλέξει εταιρικό τύπο αυτόν της Ατομικής Επιχείρησης, καθώς θα έχει μικρό κόστος σύστασης και πολύ χαμηλό κόστος συντήρησης. Έπειτα θα ευνοηθεί αρκετά από τους κανόνες που ρυθμίζουν την φορολογία των κερδών (ειδικά κατά τα πρώτα έτη λειτουργίας) και το γεγονός ότι επιτρέπεται να συνεισφέρουν με εργασία συγγενείς πρώτου βαθμού χωρίς να πρέπει να ασφαλιστούν στον ΕΦΚΑ, θα είναι πολύ βοηθητικό. Από την άλλη, ένας επιχειρηματίας που δραστηριοποιείται ήδη στην αγορά εργασίας με αντικείμενο δραστηριότητας ,το οποίο αποφέρει κέρδη και λειτουργεί με «καλό» ρυθμό, στην περίπτωση που θέλει να ρισκάρει ορισμένα κεφάλαια σε ένα αντικείμενο που δεν είναι σίγουρος αν θα πετύχει ή όχι (π.χ κάτοχος ζαχαροπλαστείου ,θέλει να συμμετέχει ως εταίρος σε επιχείρηση γρήγορου φαγητού fast-food) τότε ο κατάλληλος εταιρικός τύπος είναι αυτός της Ι.Κ.Ε. Μετ την επιλογή αυτή εξασφαλίζει την προσωπική του περιουσία αλλά και το γεγονός ότι οι εταιρικές εισφορές στο κεφάλαιο, μπορεί να είναι και σε είδος ή άλλου είδους εισφορές π.χ ανάληψη υποχρέωσης εκτέλεσης εργασιών ,είναι αρκετά θετικό στοιχείο για την επιλογή αυτού του εταιρικού τύπου. Επίσης ,θεωρητικά θα μπορεί να καλύπτει το μεγαλύτερο κόστος λειτουργίας που έχει η Ι.Κ.Ε σε σχέση με την Ατομική Επιχείρηση, αφού έχει εισόδημα προστατεύοντας παράλληλα τα περιουσιακά του στοιχεία.

5.2 ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΜΕ ΜΕΓΑΛΟ ΤΖΙΡΟ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟ ΚΥΚΛΟ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Για την σύσταση εταιρειών με πολλούς μετόχους και μεγάλο κύκλο εργασιών ο καταλληλότερος εταιρικός τύπος είναι αυτός της Ανώνυμης Εταιρείας. Η Α.Ε αποτελεί την πιο «καθαρή» μορφή κεφαλαιουχικής εταιρείας και παρέχει σημαντικές ευκαιρίες για επιχειρηματική εξέλιξη. Για κάθε επιχείρηση που στοχεύει να είναι μεγαλύτερη σε μέγεθος , «σχήμα», και κύκλο εργασιών είναι σημαντικό να καταρτίζεται από ικανά στελέχη , με τα οποία να μπορεί να διατηρήσει για μεγάλο χρονικό διάστημα υγιή συνεργασία αλλά και

να πετύχει την απομείωση του μισθολογικού κόστους. Οι διατάξεις που απαρτίζουν τις Α.Ε ,αντιμετωπίζουν με επιτυχία την σύγκρουση συμφερόντων με τα στελέχη τους, με ορισμένα εργαλεία όπως της Δωρεάν Διάθεσης Μετοχών , της Παροχής Ιδρυτικών Τίτλων ή το δικαίωμα που αποκτά κάποιο στέλεχος για την αγορά μετοχών της επιχείρησης σε ελκυστική τιμή. Άλλο σημαντικό πλεονέκτημα για την ΑΕ είναι η δυνατότητα προσέλκυσης δανειακών κεφαλαίων αλλά και η άντληση ρευστότητας από την εταιρεία, χωρίς όμως να ταυτίζεται λανθασμένα το ταμείο της επιχείρησης με τη «τσέπη» του ενδιαφερόμενου αποφεύγοντας τις συνέπειες που έχει αυτή η άντληση ρευστότητας, χωρίς αιτία, για τα ρευστά διαθέσιμα τη εταιρείας. Τέτοια εργαλεία, είναι η σύναψη συμβάσεων της Ανώνυμης Εταιρείας με βασικούς μετόχους και μέλη του Δ.Σ , οι αμοιβές μελών του Δ.Σ από τα κέρδη της εταιρείας , η διανομή μερίσματος μείωση του Μετοχικού Κεφαλαίου. Για παράδειγμα, μια εταιρεία «εισαγωγών- εξαγωγών», όπου το μετοχικό κεφάλαιο, πρέπει να είναι μεγάλο, η δυνατότητα προσέλκυσης δανειακών κεφαλαίων είναι απαραίτητη , η ευθύνη των μετόχων να είναι ίση με την αξία των μετοχών που κατέχουν και τέλος χρειάζεται επίσημη δομή και οργανόγραμμα ώστε να μπορέσει να επιτύχει τον δύσκολο στόχο της ,θα πρέπει να καταλήξει οπωσδήποτε στην επιλογή του εταιρικού τύπου της Α.Ε.

5.3 ΠΟΤΕ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΠΙΛΕΓΕΙ Η ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ Ο.Ε ΚΑΙ ΤΗΣ Ε.Π.Ε

Ομόρρυθμη εταιρεία: Βασικό χαρακτηριστικό της Ο.Ε είναι ότι τα άτομα που θα επιλέξουν αυτής την εταιρική μορφή ,θα πρέπει να έχουν συγγενική σχέση ή πολύ στενή γνωριμία μεταξύ τους. Είναι απαραίτητο να υπάρχει αμοιβαία εμπιστοσύνη και κοινός στόχος και όραμα. Λόγω του ότι οι εταίροι ευθύνονται προσωπικά ,απεριόριστα και εξ ' ολοκλήρου για τις επιχειρηματικές πράξεις και το μέλλον της εταιρείας, η επιλογή αυτής της μορφής απαιτεί αρκετή σκέψη. Βασικό πλεονέκτημα της ,είναι ότι η εισφορά στο κεφάλαιο μπορεί να είναι οποιαδήποτε αξία που μπορεί να αποτιμηθεί σε χρήμα , δηλ. μπορεί να είναι και άυλες αξίες, όπως φήμη και πελατεία αλλά και την παροχή από το εταίρο της προσωπικής του εργασίας καθ' όλη τη διάρκεια της εταιρικής σχέσης. Για παράδειγμα, αν δύο αδέρφια επιδιώκουν στον άνοιγμα μιας επιχείρησης π.χ πώληση φυτών και φυτοφαρμάκων , και ο ένας διαθέτει το κεφάλαιο αλλά δεν διαθέτει τις γνώσεις που χρειάζονται και ο άλλος συμπληρώνει το γεγονός αυτό με τον αντίθετο τρόπο ,τότε είναι μια εταιρική μορφή που μπορούν να επιλέξουν ώστε να τηρείται η αρχή της ισότητας στη λήψη των αποφάσεων.

Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης: Η συγκεκριμένη εταιρική μορφή ,συστήνεται σε άτομα που δεν θέλουν να έχουν το βάρος της απεριόριστης ευθύνης με το σύνολο της περιουσίας τους αλλά θέλουν να ευθύνονται μέχρι του ποσού της εισφοράς τους. Συγχρόνως, θέλουν να υπάρχει σεβασμός και στην προσωπικότητα τους και στη πλειοψηφία του κεφαλαίου. Τέλος αυτό που χαρακτηρίζει την Ε.Π.Ε ,είναι ότι θεωρείται εμπορική εταιρεία, έστω και να ο σκοπός της δεν είναι εμπορικός για παράδειγμα ένα διαγνωστικό ιατρικό κέντρο μπορεί να επιλέξει αυτόν τον εταιρικό τύπο.

5.4 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Συμπερασματικά, ένας επενδυτής που θέλει να ανοίξει μια επιχείρηση, πρέπει να είναι διατεθειμένος να ρισκάρει, να αναλάβει κινδύνους και να αφιερώσει χρόνο και προσπάθεια. Η διαδικασία δεν είναι εύκολη και πρέπει να είναι ικανός να αναγνωρίζει ευκαιρίες και πιστεύει στις δυνατότητες του, έχοντας καινοτομία. Ένας επαγγελματίας όμως δεν πρέπει να πορεύεται μόνος, αλλά έχοντας βοήθεια από έναν καλό συνεργάτη-λογιστή-σύμβουλο μπορεί να εντοπίσει μια επιχειρηματική μορφή βάση της οποίας όχι μόνο να υλοποιήσει το όνειρο του, αλλά θα καταφέρει και την επίτευξη κέρδους. Το ερώτημα για το ποια είναι η πιο συμφέρουσα λύση, μπορεί να απαντηθεί μόνο βάση του τζίρου που προβλέπεται ότι θα κάνει η επιχείρηση και στην συνέχεια οι δύο βασικότεροι παράμετροι είναι η φορολογία και οι ασφαλιστικές εισφορές. Σε δεύτερη φάση, θα πρέπει να ξεκαθαρίσει αν θέλει να πορεύεται αποκλειστικά με τις δικές του δυνάμεις ή αν θα συνεργαστεί με ένα ή περισσότερα άτομα. Τέλος, σημαντικό είναι να αναφέρουμε ότι με προϋποθέσεις, οποιαδήποτε μορφή επιχείρησης μπορεί να «μετατραπεί» οποιαδήποτε στιγμή σε άλλης μορφής επιχείρησης.

Βιβλιογραφία

Γκίνογλου, Δ. (2004). *ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ*. ΑΘΗΝΑ ΓΕΡΑΚΑΣ: ROSILI .

Θωμαδάκης, Σ. Β., & Αλεξιάκης, Π. Δ. (2006). *Οικονομική των Επιχειρήσεων*. Αθήνα: Σταμούλης.

Λιάπης, Κ. Ι. (2008). *ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΘΕΩΡΗΤΙΚΑ & ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ*. ΑΘΗΝΑ: Γ.ΜΠΕΝΟΥ.

Μακρυγιωργάκης, Μ. (2002). *ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΕΙΣ ΕΤΑΙΡΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ*. ΑΘΗΝΑ: ΠΑΠΑΖΗΣΗ ΑΕΒΕ.

Ντόμαλης, Ι. (2002). *Λογιστική Εταιρειών σε Ευρώ*. Εκδόσεις "ΕΛΛΗΝ" - Γ ΠΑΡΙΚΟΣ & ΣΙΑ Ε.Ε.

Παπαδάτου, Θ. Δ., & Πομόνης, Ν. Σ. (2006). *Η ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ Β' ΕΚΔΟΣΗ*. ΑΘΗΝΑ: ΣΤΑΜΟΥΛΗ Α.Ε.

Σαρσέντη, Β. Ν., & Παπαναστασάτου, Α. Σ. (2002). *ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΩΝ Δ'ΕΚΔΟΣΗ*. ΑΘΗΝΑ: ΣΤΑΜΟΥΛΗ ΑΕ.

Σαρσέντης, Β. Ν., & Παπαναστασάτου, Α. Σ. (1993). *Λογιστική Εταιρειών*. Αθήνα: Σταμούλης.

Σφακιανού, Γ. Κ. (1991). *Λογιστική Εμπορικών Εταιρειών και Βιομηχανική Έκδοση Β' Τόμος*. Αθήνα: INTERBOOKS .

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

<https://www.taxheaven.gr/circulars/29581/arora-epilogh-nomikhs-morfhs-epixeirhshs-12-sygkritikoi-pinakes-me-58-shmeia-sygkrishs>

<https://www.taxheaven.gr>

<https://www.fpress.gr/ypologistika-ergaleia>

<http://epixeirisi.gr>

<https://el.wikipedia.org/wiki>

<http://www.moneypedia.gr>

<https://www.kemel.gr/library/poios-typos-epicheirisis-einai-katalliloterogia-ton-neo-epicheirimatia>

<http://www.forologikanea.gr/index.php?module=pages&func=display&id=575>

<https://www.eea.gr/arthra-eea/ike-xarakteristika-kai-idioterotites/>

<https://www.foveraprostasia.gr>

<https://m.naftemporiki.gr/story/1458749/xarakteristika-kai-pleonektimata-ton-ike>

<https://www.foveraprostasia.gr>

<https://www.pkp.com.gr/idrisi-etairias/>

<https://www.startyouup.gr/el/a/67-orismena-krithria-epiloghs-etairikoy-typoy-oe-ee-epe-ike-ae>

<https://www.pkp.com.gr/sistasi-ike-sigrisi-me-oe/>

<https://koumentakislaw.gr/arthra/ike-vs-ae/>

<https://www.liberal.gr/economy/crash-test-ti-eidous-epicheirisi-sumferei-na-anoixei-kaneis-simera/271914>